

Obsah:

Editoriál	3
Panta rei	6
Rande v riaditeľni	9
Rande pred zborovňou	12
Zážitok na celý život	15
(ne)Kultúra	20
Zamyslenie	23
Naše cesty za poznáním	24
Tešíme sa na leto	32
Maturity a súťaže	39
Pýtame sa vás	47

Časopis študentov Gymnázia Antona Bernoláka v Senci. Vyšiel s láskavou podporou ocka Adama zo sekundy – p. Schmiedla. Ďakujeme.

Zároveň ďakujeme p. prof. Alžbete Ivanovej za odbornú pomoc.

4. číslo, jún 2009. Predajná cena 0.70 euro.

Ilustrácie: Petra Štolcová (Petra), sexta.

Obálka: Matej Laky, 3.A

Pedagogický nadhľad: Mgr. Dagmar Lenártová

Prispievatelia: Miroslav Nagy (Nager), Ronald Koszikla, Benjamín Šipoš, (sekunda), Peter Pažitný, Marek Pribus, 3.A.

Óda na skon školského roka

Stráca na sile, už odchádza,
Niet pomoci, niet úniku.

Niektu sa teší, koniec tebe práca.
Niektu plače, topí v zármutku,
Čo zameškal, nedokončil, už nestihne.

Prázdniny čas pokoja, nech neprestane.
Prázdniny,
pokoj od všetkého,
čo nás trápilo,
čo tešilo?
Hľa, zaslúžená chvíľa...

Hoc' dobrí priatelia školu opustili,
Hoc' veľa sme sa s tebou naučili,
Hoc' čo všetko dobré postretlo nás,
ja
budem dúfať v nový počiatok,
nové zmeny s novou silou...
a veriť, že toto nie je koniec, ale začiatok.

lubospo

A. Čarodej: Sklamanie jedine z toho, ako som pokazil prvý polrok, čo sa týka známok a môjho správania.

Katka septima: Nekonanie sa športového dňa, ani branných cvičení ani oslava dňa detí, či dňa študentov. :-)

Marek, 1.A: Výkon reprezentácie SR v ľadovom hokeji na MS 2009.

Lenka, tercia: Tak v škole sa dá rozprávať asi iba o známkach, ale v mojom živote ma sklamali veľké zmeny. Tento rok ich bolo na nezvládnutie, ale človek by sa mal učiť z vlastných chýb.

Benji, sekunda: Moja mamina ide robiť štátnice z ANJ. Moc som sa nepotešil, keď som sa to dozvedel, ale chce byť učiteľkou, tak nech je.

Jakub, tercia: Najviac ma sklamalo to, že nás nepustili na školský výlet, kvôli nášmu bezohľadnému prístupu k škole, k školskému majetku a k trpezlivým učiteľom.

dievča, 2.A: Voľby na riaditeľa.

Broňa, prima: Najviac ma sklamalo, že sme mali len jednu hodinu výtvarnej výchovy. Máme fakt skvelého učiteľa, ktorý nás chce niečo naučiť, ale nešlo to.

Ronald, sekunda: Odchod pani prof. Meszárošovej.

Jano, sexta: Odpoveď je taká istá ako na otázku 4 (odchod p.prof. Romanovej).

dievča, kvarta: Že máme staré lavice a stoličky, ktoré sú popísané a polepené žuvačkami a niektoré sa aj rozpadávajú.

Miška, sekunda: Ničenie školského majetku.

Do školy má prísť inšpektor a učiteľ pripravuje žiakov:

- Žiaci, keď príde inšpektor, chcem, aby ste sa všetci hlásili. Tí, ktorí vedia odpoveď pravou, a tí čo nevedia ľavou rukou.

Mamička víta Ferka zo školy:

- Kde si bol tak dlho?
- Dnes sme písali slohovú prácu o súrodencoch.
- No a?!
- Ja predsa nemôžem za to, že ich mám až dvanásť.

Redakčná rada: Šéfredaktor: Hana Mihál'ová (Hanulienka), **sexta Členovia:** *tercia:* Kristína Kleinová (KikaK), Lea Poórová (Lea), Dáša Prišticová (Dáša), Silvia Štellerová (Sisa), Karin Untermayerová (Karin), Martina Štolcová (Martina), *kvarta:* Nika Andeleková (Nika), Kristína Longaueová (KikaL), Jana Potočárová (Jana), Alexandra Tošič (Alex), *sexta:* Ľuboš Bača (lubospo), Katarína Fialová (Kejti), Lucia Róbová (LucinQa), *3.A:* Anna Goneková (anixxa), Zuzana Holetzová (holy), Simona Róková (sajmona).

OZNAM

29.6.2009 pripravujú študenti GAB **ZÁVEREČNÝ KONCERT**, na ktorom sa predstaví skupina Defekt, sekunda s projektom SUPERTRIEDA a žiaci s vlastnou tvorbou spevu, tanca a hudby.

Editoriál

Milí gymkáči,

O chvíľu sa za nami zavrú školské brány. Uplynul ďalší rok a Vy ste znova o niečo starší a múdrejší. Aj keď to nie je až také dlhé obdobie, úplne inak je to ale z pohľadu Gymkáča.

Náš školský časopis sa tento rok ukázal v úplne novom šate. Na „štarte“ sa v redakčnej rade stretlo tridsaťjeden nadšencov, ktorí mali odvahu a chuť niečo urobiť, priblížiť Vám dianie v našej škole, zaznamenať udalosti, ktoré sa týkali žiakov i učiteľského zboru. Predsazovali sme si informovať, pýtať sa Vás na Vaše názory, prinášať zaujímavosti a v neposlednom rade aj zabávať. Či sa nám to podarilo, to už necháme na Vás...

Nie všetci vydržali pracovať až do konca, no dvadsať žurnalistov Vám v priebehu roku prinieslo štyri čísla Gymkáča. Pre niekoho málo, tí čo sa podieľali na ich príprave vedia, koľko času a driny to stálo. Skromne si však myslím, že to stálo za to. Celej redakčnej rade za to patrí moja vďaka, hlavne jeho „zdravému“ jadrú, ktoré sa najviac zaslúžilo o to, že vydržali až do konca školského roka. A tí, ktorí neveria, že to nie je jednoduché a majú odvahu a chuť si to skúsiť, pozývam medzi nás do redakčnej rady v novom školskom roku.

Stretli sme sa nielen s pochopením, ale i s kritikou. Vďaka za kritické slová, určite ich použijeme na zlepšenie. Len ma mrzí, že občas sa kritika zamieňala so snahou za každú cenu zvýrazniť slabšie

miesta. Kritika ale môže pomáhať iba v prípade, že je konštruktívna, s cieľom zmeniť veci k lepšiemu. O tú máme úprimný záujem.

Niektorí ste nám vyčítali, že niektoré rubriky sú nezaujímavé. No nezabúdajte, že v našej škole máme veľké vekové rozpätie žiakov – od desaťročných po osemnásťročných. Malým sa exkurzie páčia, veľkým nudia. Veľkí chcete kritiky a zamyslenia, malí tomu nerozumejú... Nedá sa ulahodiť všetkým. Pýtate sa, načo nudné štatistiky o výsledkoch súťaží. Veľkú časť to možno nezaujímá. Úplne iný pohľad na uverejnenie svojho mena má niekto, kto na sebe pracoval a niečo dosiahol (a navyše mu patrí vďaka za úspešnú reprezentáciu školy). Je ľahké byť kritický a haníť, zostať pasívny. Oveľa ťažšie je prekonať samého seba a niečo dokázať...

Milí naši čitatelia, v mene redakčnej rady Vám prajeme krásne, slnečné, pohodou, láskou a oddychom naplnené leto. A veľa dobrého čítania v novom ročníku Gymkáča...

Dagmar Lenártová
(vedúca žurnalistického krúžku)

Narcisy

Žltý narcis je už niekoľko rokov symbolom boja proti zákernej chorobe — rakovine. Organizácia Liga proti rakovine Slovenskej republiky (LPR SR) sa zaoberá rôznymi činnosťami, ktorými podporujú informovanosť o chorobe, starostlivosť o ľudí postihnutých touto chorobou a tiež finančne podporujú viaceré klinické a výskumné pracoviská na Slovensku.

Tak ako celé Slovensko, aj naša škola sa zapojila do tejto humannej akcie. Tím žiakov z 3.A sa vybral 17.4.2009 do mesta, aby vybral čo najviac peňazí. Ďakujeme všetkým, ktorí prispeli na takúto dobrú vec.

Sajmona

A. Čarodej: Potešilo ma to, že som začal pracovať a snažiť sa tento polrok. Je to viditeľné na mojich známkach aj na správaní rodičov voči mne.

Marek, 1.A: Najviac asi to, že GAB nie je také ťažké, ako sa hovorí. No najviac ma potešilo, že ŠK Slovan Bratislava vyhral titul!!!

Lenka, tercia: Pravdaže všetko, čo sa mi podarilo. V mojom prípade toho nebolo veľa, lebo pokazím aj nepokazitelné, ale úspechom bol asi môj postupný nárast inteligencie, nové skúsenosti, vedomosti a zistenia. Veľa mi do života priniesli hlavne všetky tie zamotané situácie, čo sa nakoniec vyriešili a dnes mám z toho ponaučenie.

Benji, sekunda: Asi vrh našej fenky (yorkshirský teriér). Mala 4 števiatka.

Jakub, tercia: Najviac ma potešil lyžiarsky.

dievča, 2.A: Na šk. výlete som držala hada, šk. výlet, nová fasáda + WC pomôcky.

Broňa, prima: Najviac ma potešili noví priatelia a prezentácie, ktoré sme začali robiť. Že hneď ako som nastúpila na gymnázium, som dostala dve morčatá, ktoré mi mali byť oporou.

Ronald, sekunda: Príchod nových spolužiakov.

Jano, sexta: Na nič (publikovateľné) si nespomínam.

dievča, kvarta: Najviac ma potešilo, že nám namaľovali školu a dali nám nové okná.

Viky, 1.A: Potešili ma moji spolužiaci, ktorí sú super, a je mi s nimi fajn. Vďaka spolužiakom sú mi aj ťažké dni ružové a som veľmi rada, že som ich spoznala. A prednedávnom sa mi stala malá príhoda, ktorá mi vždy vyčarí úsmev na tvári. Súvisela s oznamovaním dobrých správ a náhlym vpádom jednej našej p.prof. do našej triedy (My vieme :-)). Ďakujeme poslovi dobrých správ, veľmi nás tá reakcia potešila.

Miška, sekunda: Na škole je nové lešenie a čoskoro sa budeme sťahovať.

6. Čo ťa najviac sklamalo?

Gabo, kvarta: Zažil som veľa sklamaní, ale najväčším bola zrada človeka, o ktorom som si myslel, že je skutočný kamarát.

anonym: Moja najlepšia kamarátka.

dievča: Bohužiaľ, náš rozvrh, ale chápem, že sa nedá všetkým vyhovieť. Máme málo hodín cudzích jazykov a nepáčia sa mi ich štandardné nudné osnovy. Nevyvíjame žiadne užitočné projekty alebo aktivity v rámci tejto oblasti.

Šimon, sexta: Najviac ma sklamala zrada našej pani triednej. Som sklamaný a čakal som niečo iné.

A. Čarodej: podľa môjho názoru a podľa toho, ktorý z učiteľov je môjmu srdcu najmilší z tých, čo odchádzajú je to pani učiteľka Tatiana Vietorisová.

Marek, 1.A: Pani profesorka Tatiana Vietorisová. Bola naša triedna, ale pre mňa to bola najlepšia profesorka.

Lenka, tercia: Samozrejme, pani profesorka Romanová, ktorá má výborné metódy a vie nás skrotiť pohľadom..

Benji, sekunda: Nevie o tom, že by niekto odchádzal.

Jakub, tercia: Určite pani Romanová. Bude mi chýbať jej zvučný hlas a, samozrejme, jej papuča.

dievča, 2.A: jednoznačne p. p. Romanová :-)) - teta Danka!!!! už žiadna radosť na hodine matematiky. CHCEM ŠTÁTNY SMÚTOK!!

Broňa, prima: Najviac mi bude chýbať pani profesorka Krištofiková a Vietorisová. Obidve sú skvelé profesorky, ktoré mám rada.

Ronald, sekunda: Pani učiteľka Meszárošová.

Jano, sexta: Jednoduchá odpoveď: Romanová.

Viky, 1.A: Milá otázka :-). Je mi ľúto, že na ňu poznám odpoveď.

V mojom prvom slohu som túto osobu spomenula ako „sympatickú mamičku“, alebo „osudovú ženu nášho štvorročného bytia na škole“. A avšak neprešiel ani rok a z pani profesorky bude znova sympatická mamička :-). Píšem o našej milovanej pani profesorky triedenej - Vietorisovej, čiže Táničke (familiárne). Je úplne super pani profesorka a o jej učiteľských kvalitách ste sa už mnohí presvedčili a iste viete, že je veľmi ľudská a citlivá. Práve preto ju máme celá trieda veľmi radi (dúfam, že aj ona nás :-)) a bude nám neskutočne chýbať. S istotou môžem povedať, že na ňu nikdy nezabudneme, aj preto, že to bola naša prvá pani profesorka na gympli. Tešíme sa na Vašu návštevu a dúfame, že nás prídete pozrieť aj s bábätkom. Máme Vás radi a dúfame, že nebudete plakať. (Už sa môžeme líškať, máme uzavreté známky :D :P).

Miška, sekunda: Nevie kto odchádza ale chýbali by mi prof. Durayová, prof. Baloghová, prof. Ivanová.

5. Čo ťa za tento školský rok najviac potešilo (nielen škola)?

Gabo, kvarta: Ja sa teším zo všetkého. Je viac takých vecí, ale najviac ma teší, keď sú šťastní ľudia, ktorých mám rád.

Matúš: Nová fasáda na škole.

chlapec, prima: Samé jednotky na pol rok. Nový mobil.

Šimon, sexta: nič. V tejto škole človeka nemôže nič potešiť. Voľakedy to bola dobrá škola, s tým pocitom som sem prišiel. Ale odídem bez neho.

Dôležitý oznam

Dňa 15. 5. 2009 vstúpil do platnosti Metodický pokyn č. 8/2009-R na hodnotenie a klasifikáciu žiakov stredných škôl vydaný Ministerstvom školstva SR.

Tento metodický pokyn upravuje postup pri:

- hodnotení a klasifikácii prospechu žiakov stredných škôl
- hodnotení a klasifikácii správania žiakov
- udeľovaní a ukladaní opatrení vo výchove
- celkovom hodnotení žiakov
- komisionálnych skúškach
- vedení dokladov o vzdelaní a niektorých školských tlačív

Zásadná zmena je pri hodnotení a klasifikácii prospechu, pretože pri ústnom skúšaní žiak musí byť klasifikovaný známku a rovnako aj hodnotenie písomnej práce má byť vyjadrené známku /čl. 5 ods. 1 – 3/ a nie bodmi.

Pri určovaní stupňa prospechu v jednotlivých predmetoch na konci klasifikačného obdobia sa hodnotí kvalita práce a učebné výsledky, ktoré žiak dosiahol počas celého klasifikačného obdobia. Pritom sa prihliada na systematickosť v práci žiaka, na jeho prejavované osobné a sociálne kompetencie ako je zodpovednosť, snaha, iniciatíva, ochota a schopnosť spolupracovať, a to počas celého klasifikačného obdobia. Stupeň prospechu sa neurčuje na základe priemeru známok získaných v danom klasifikačnom období, prihliada sa k dôležitosti a váhe jednotlivých známok /čl. 5 ods. 5/.

V článkoch 6 – 20 je napísané čo a ako sa hodnotí v jednotlivých predmetoch. Ďalšie články hovoria o hodnotení a klasifikácii správania, o opatreniach vo výchove, o komisionálnych skúškach a o celkovom hodnotení.

Zaujímavou novinkou je, že od budúceho školského roka sa bude vydávať na trvalo polročné vysvedčenie a na konci školského roka budú žiaci dostávať vysvedčenie kde bude polročná aj koncoročná klasifikácia. Celý tento materiál si možno pozrieť na stránke Ministerstva školstva SR www.minedu.sk v sekcii legislatíva – rezortné predpisy.

Panta rei...

Maturita 2009 alebo „Ako som zmaturoval“

Ručičky hodín ukazujú šesť hodín. Ranné slnko sa už vyškiera na oblohe. Vyzerá to na všedný nudný školský deň. Zazvoní budík. Ešte ležím v posteli. Načo som ten budík natiahal? - vravím si len tak sám pre seba, pretože už hodinu a pol nespím. Nemôžem. Predmaturitný stres a strach mi to nedovolia. Dnes je ten deň. Deň, keď predstúpim pred maturitnú komisiu predmetu slovenského jazyka a literatúry. Dnes sa ukáže, či som tých niekoľko rokov strávených na tejto škole nepobudol nadarmo. Dnes sa rozhodne ako budem spomínať na Gymnázium Antona Bernoláka v Senci - či v dobrom, či v zlom. Dnes... Už aby to bolo za mnou. Vyliezam z postele, umývam sa, obliekam do obleku, uviažem kravatu (na tretí pokus) a bežím na autobus. Ak by som dnes zmeškal, tak mi výhovorky veľmi nepomôžu. Univerbizácia, multiverbizácia, homonymá, Bernolák, Fándly, Kvety zla,... - to sú veci, ktoré sa sťa obláčiky dymu prevaľujú v mojej hlave, kým autobus dorazí do cieľa.

Po príchode na naše milované gymnázium sa vítam s ďalšími adeptmi na maturitnú skúšku. Ešte pol hodiny, kým prvý z nich vstúpi do miestnosti s komisiou. Ja tam pôjdem ako druhý. Cítim, ako stúpa napätie. Hodinky pomaly tikajú. Z minúty na minútu je každý nervóznejší. Niektorí viac, niektorí menej. Je „o päť minút dvanásť“ a kamoš odchádza pred triedu, v ktorej naňho čaká komisia. Ešte dvadsaťpäť minút, kým vojdem ja siahnem na kartičku, na ktorej bude napísané číslo môjho osudu. No komisia mešká. Síce len pár minút, no každá sekunda navyše je ako jeden celý deň a minúty ubiehajú tempom mesiacov. Celý sa chvejem v očakávaní, čo príde. Komisia prichádza a s ňou vchádza do triedy aj kamarát. Tak. Dvadsať, devätnásť, osemnásť... Minúty plynú pomaly, ako kvapky potu stekajúce po mojom čele.

Odrazu sa otvoria dvere triedy, kde ma majú vyskúšať a vykukne hlava pána profesora Fedora. Zavolá moje meno a ja vchádzam dnu. Si borec, zvládneš to, hovorím si v myšlienkach. Pozdravím a predsedníčka ukáže rukou na kartičky rozložené na stole. Jed-

Marek, 1.A: Klubovňa. Je to tam tak trochu ako doma. Také prostredie.

Benji, sekunda: Moje najobľúbenejšie miesto v škole je počítačová miestnosť. Skoro vždy tam vládne humorná nálada, vďaka pani profesorkám Ivanovej a Romanovej.

Ronald, sekunda: Jeden meter v okolí automatu.

Viky, 1.A: V triede sa zdržiavam najčastejšie, tak asi tam, ale zo spolužiakmi nás lákajú aj miesta pre dozorkonajúcich. Je milé, keď k vám niekto pristúpi a nástojí, že iba on tam môže stáť, čiže sa môžete pripraviť na odchod :-).

Miška, sekunda: Klubovňa.

3. Ako ťa ovplyvnila svetová finančná kríza?

Gabo, kvarta: Ľudia nemajú peniaze, takže im chýbajú, a aj keď ich majú, chýbajú im stále. Peňazí nebude nikdy dosť. Ja ich mám menej, ale nevedí mi to, lebo kazia charakter.

anonym: Pociťala som ju najmä v rodine. Menej si môžeme dovoliť ako minulý rok, Je to vidieť aj na mojom vreckovom. :-)

Matúš: Skoro vôbec ma neovplyvnila.

Šimon, sexta: Už nechodím do *posilky*. Je to drahé a je mi dosť blbé stále pýtať peniaze od rodičov. Ale vidno, že školu kríza neovplyvnila, riaditeľ peniaze zohnal. Nevedno kde.

A. Čarodej: Osobne mňa nijako. Žijem si na vysokej nohe a tak isto som si žil aj predtým. Pravdaže, niekedy to cítim, pretože máme novo postavený dom a predovšetkým všetky financie išli do domu.

Marek, 1.A: Myslím si, že ma neovplyvnila. Zatiaľ.

Jakub, terciá: Veľmi ma neovplyvnila. Síce mi je ľúto za pozlátenými školskými doplnkami, ale myslím si, že sa zaobídem aj bez nich.

dievča, 2.A: Nijako, moju brigádu ešte mám.

Broňa, prima: Výrobky, ktoré som si začala kupovať boli čoraz drahšie. A so svetovou krízou prišla nová mena „euro“. Má hodnotu 30 Sk.

4. Ktorý z učiteľov, ktorí odchádzajú, ti bude najviac chýbať?

Gabo, kvarta: Rozhodne p.p. Mészárosová. Je prísna, ale vie naučiť a myslím si, že jej mám byť za čo vďačný. Keď nám oznámila, že odchádza, všetci sme mali slzy v očiach.

anonym: p.prof. Vietorisová.

dievča: p.prof. Romanová.

chlapec, prima: p.prof. Vietorisová, p.prof. Meszarosová, p.prof. Krištofiková.

Šimon, sexta: chýbať mi nebude žiadny, len ma škrie, že niektorí, čo ostávajú, nie sú medzi odchádzajúcimi.

ani neviem ako sa aj skončí.

Šimon, sexta: Bol dosť iný oproti ostatným. Vtedy som neveril, že sa ešte niečo zmení. Ale teraz je jasné, že len k horšiemu.

A. Čarodej: Iný asi v tom, že 3. ročník je zlomový. Každý z nás sme si viac menej zvykli na tejto škole prežiť. Je iný aj v tom, že prvé dva ročníky boli *otúkavacie* a teraz sme už 1 rok od maturity a v každom z nás je tá nervozita.

Katka, septima: bol pre mňa iný hlavne pre to, že som si uvedomila, že toto je a bol takpovediac náš posledný celý školský rok na tejto škole a že na budúci rok sa s ňou budeme musieť rozlúčiť.

Marek, 1.A: Bol pre mňa iný hlavne preto, že som prišiel do nového prostredia medzi nových ľudí (teraz už starí známi).

Lenka, terciá: Tento školský rok bol oveľa ťažší ako ten predošlý. Znamenal aj veľa zmien, nových vzťahov a kamarátstiev. Zo začiatku mi to pripadalo neprijateľné, ale po niekoľkých mesiacoch som si zvykla a beriem to ako samozrejmosť.

Benji, sekunda: Tento školský rok sme sa sem prispôbovali. Najprv som musel spoznať nových spolužiakov/čky, potom sa naučiť orientovať v škole. Mám radosť, že to už mám za sebou.

Jakub, terciá: Tento školský rok bol pre mňa iný, lebo nám začal nový predmet, pri ktorom nám hrozila papuča...

dievča, 2.A: Lepší kolektív, viac už držíme pokope.

Broňa, prima: spoznala som veľa nových priateľov, začala som sa učiť nové predmety. Som rada, že sme začali robiť prezentácie. V budúcnosti sa nám to určite zide.

Ronald, sekunda: Takmer všetkých kamarátov z Bielu som stratil.

Jano, sexta: Zdá sa mi, že ubehol rýchlejšie, aj keď sa každý deň zdal dlhší.

Viky, 1.A: Hovorí sa, že nová škola, noví ľudia, všetko je iné. Gypel - vedela som, že bude náročný, ale toľko učenia som nečakala. No treba sa snažiť a vydržať. Našťastie sa tu našlo mnoho ľudí, kvôli ktorým sa oplatí zdržiavať sa v tejto škole.

2. Ktoré miesto v škole máš najradšej?

Gabo, kvarta: Dvere, keď z nich vychádzam a moja lavica a jej okolie, sú tam super ľudia, s ktorými sa dá porozprávať.

Matúš: Východ - ale iba po škole.

chlapec, prima: informa.

Katka, septima: Jednoznačne záchody, pretože tam sa dozviem vždy nové a jedinečné klebety, ale, samozrejme, aj naša trieda, v ktorej sa stretli proste úžasní ľudia :-)

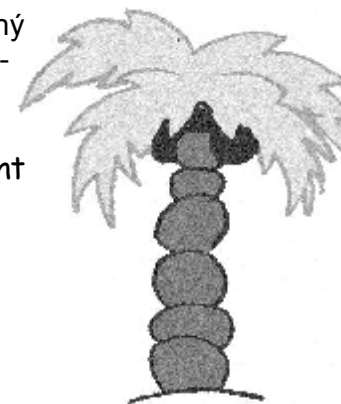
nu si vezmem a ukážem komisii číslo, čo na nej bolo zospodu napísané. Keď mi povedia, akú otázku som si vytiahol, padne mi kameň zo srdca. Sice to nebola práve otázka, ktorú by som chcel, ale nebola ani jednou z tých, ktorých som sa najviac bál. Dostanem papier, na ktorý si môžem písať prípravu. Ide to celkom ľahko. Pri príprave dokonca počúvam, čo vraví pri odpovedi kamarát. Ešte mám toho veľa napísať a už začína druhú časť otázky – gramatiku. Ponáhľam sa a píšem ďalej. Zrazu sa kamarát postaví a odchádza. Som na rade.

Rozprávam relatívne plynule na môj štýl zvyčajných odpovedí, až kým ma pani profesorka Áčová nezastavuje s tým, že hovorím o inom období. Horko-ťažko skrývam svoj údiv. Všetky myšlienky v hlave sa mi strácajú. Nevieť ich kontrolovať. Snažím sa ako viem, aby som zo seba niečo dostal. Našťastie je pani profesorka zhovievavá a kladie otázky tak, aby mi neškodila. Pomaly sa chytám, prichádzajú správne odpovede. Keď začujem, ako predsedníčka vraví, aby sme prešli na gramatickú časť otázky, vydýchnem si. To najťažšie je za mnou. Stres odo mňa, ale neodchádza. Brbleť dve na tri a niektoré veci musím zopakovať, lebo mi nie je rozumieť. Gramatická časť našťastie ubieha oveľa rýchlejšie. Chcem, aby sa to už skončilo.

Keď sa pán profesor Fedor postavil, aby šiel zavolať ďalšieho maturanta, vedel som, že najťažšiu časť tohto týždňa mám za sebou. Vyjdem pred triedu, kde ma čakajú spolužiaci, aby sa spýtali, čo som si vytiahol. Moja odpoveď: „Netuším!“ a krútim hlavou. Moje pocity z odpovede nie sú práve najružovejšie. Netuším, čo dostanem. Tri? Nebodaj štyri? Ach. Mal som sa LEPŠIE učiť. Už to nezmením. Beriem to z tej lepšej stránky, necítim sa na to, že by som prepadol. Potrebujem sa upokojiť. Pomaly vyprázdňujem všetky vedomosti z literatúry z mojej hlavy. Už ich viac nepotrebujem.

Takto končím svoj prvý maturitný deň. Ešte podporím pár priateľov a odídem domov. Či obstaním aj v ďalších predmetoch, to sa uvidí zajtra.

maturant

Venček '09

Tak ako každý rok, tak aj tento mali žiaci septimy a tretieho ročníka možnosť prihlásiť sa na kurz spoločenských tancov - venček. To, čo sa naučili za dvanásť týždňov tréningu, potom predviedli na záverečnom Venčeku, ktorý sa konal 15. mája v budove Združenej strednej školy na Kysuckého ulici, prítomnosti nášho pána riaditeľa, pani zástupkyne, triednych profesorov a, samozrejme, aj svojich rodičov.

Úvodnými tancami sa dievčatá poďakovali chlapcom za to, že mohli s nimi tancovať a odovzdali im venčeky. Ďalšie tance boli taktiež ďakovné, v chlapci tiež poďakovali dievčatám za tanečnú spoločnosť a odovzdali im kvety.

Po úvodných tancoch nasledovalo odovzdávanie diplomov vedúcimi kurzu. Ďalším bodom programu boli tance s rodičmi. Ale ani pán riaditeľ, pani zástupkyňa a naši triedni profesori nezostali sedieť. Zatancovali si s nimi tí z nás, ktorých rodičia nemohli tancovať alebo jednoducho neprišli.

Po týchto tancoch bola zábava už v plnom prúde a medzi jednotlivými tancami boli krátke prestávky, počas ktorých nám profesionálni tanečníci ukázali svoje umenie. Taktiež sme vyhlásili Kráľa venčeka, ktorým sa stal Lukáš Lašu zo septimy vďaka tomu, že získal najviac venčekov.

Všetko sa raz musí skončiť, a tak prišiel aj koniec Venčeka. Zábava trvala až do 20:30. Tohtoročný Venček dopadol výborne a už teraz sa môžeme tešiť na ten budúcoročný.

Marek Pribus

Samočinný haciaci prístroj

Začiatkom júna 2009 sa z neznámych príčin sám odistil a použil haciaci prístroj v suteréne pri skrinkách na prezúvanie. Je len náhoda, že v inkriminovanom čase boli v týchto priestoroch žiaci primy, kvinty a 1.A. Aj keď sa snažili, prístroju v jeho samočinnosti nezabránili... A tak mu teda ďakujeme za ukrátenie nášho školského rozpočtu o 40 eur (1200 Sk) a následné zamykanie tejto časti školy počas vyučovania.

Neznámy 4: Najlepšie sú rozhovory s učiteľmi, ale páčia sa mi aj anketety študentov.

Martin, septima: Ja si musím prečítať všetko a na mnohom z časopisu sa zasmem, nielen na vtipoch.

Neznámy 1: Najradšej mám príbehy žiakov a postrehy z exkurzií.

Vojto: Študentské postrehy, o učiteľoch.

Zuzana: Asi vtipy...

Veronika: študentské postrehy, o učiteľoch, vtipy a mohli by ste urobiť interview s kuchárkami alebo upratovačkami... Aj nás by zaujal ich prístup, ich postrehy, príbehy...

Chceš, aby Gymkáč vychádzal aj v budúcom školskom roku?

Adam, 1.A: Samozrejme, aby som mohol vidieť, čo sa zmenilo.

Zuzana: Samozrejme, je to príjemné spestrenie školského života.

Makes: Samozrejme, len nech sa pri ňom nenudím...

Filip G.: No jasné a k tomu veľa kupónov. A veľa vtipov a veľa nových reperských textov od neznámyho autora a môže byť aj z mladších ročníkov.

Neznámy 3: Áno. Hlavne nech tam je papierik na dočasný výpadok pamäte.

Filip R.: Jasné!

Neznámy 4: Jednoznačne áno.

Katka, sekunda: Áno, určite.

Petra K.: Áno, veľmi sa mi páči.

Neznámy 2: Určite. Veď naša škola by bez Gymkáča nebola naša škola.

Neznámy 5: Áno.

Neznámy 1: Áno, bolo by to fajn. Keby na budúci rok nevychádzal, asi by mi to chýbalo.

Vojto: Jasne!

Veronika: Určite áno.

Adriana: Áno, chcem aby vychádzal, ale mal by sa meniť.

O hodnotení školského roka

1. Čím bol pre teba tento školský rok iný? (nielen v škole)

Gabo, kvarta: Zažil som viac vecí, som starší vekom a cítim sa byť starší aj skúsenosťami. Stretol som veľa významných ľudí, zlepšil som vzťahy v škole...

anonym: Veľa som stratila, ale aj získala.

Matúš: V tom, že to bol predposledný rok na tejto škole a v tom, že

Neznámy 6: Zrejme nič, nič mi nejako neprekáža.

Vojto: Menej cenzúry.

Zuzana, prima: Nič, mne sa tam všetko páči.

Čo ti chýbalo?

Adriana: Viac aktuálnych tém a pokusy o reálnu publicistickú prácu. Pokusy písať články o súčasných témach.

Neznámy 2: Informácie čo sa v budúcnosti pripravuje.

Filip R.: Asi niečo mimo GAB-u. Niečo zo zahraničia.

Makes: Viac „škandálnych“ tém, lebo niektoré články sú fakt nudné a zbytočné.

Filip G.: Samozrejme, kupón a ešte rozhovor s Michalom Tóthom.

Ako by to bolo bez nášho oblúbenca, ktorý nás stráži.

Neznámy 4: Bolo by dobré, keby gymkáč zverejňoval návrhy školskej rady.

Katka, sekunda: Príbehy, vtipy.

Petra K.: Málo vtipov, vždy sú len na poslednej strane aj to len nejaké tri.

Neznámy 6: Viac takých vtipnejších situácií, myslím tým niektoré také až ironické články, alebo niečo také.

Neznámy 1: Možno by sa mohli pridať nejaké rozhovory s vyučujúcimi.

Vojto: Mimoškolské témy.

Veronika: Viac kupónov.

Čo najradšej čítaš?

Adam, 1.A: Určite sú to rozhovory, vtipy a, samozrejme, aj postrehy študentov.

Zuzana, prima: Všetko, ale najradšej si pozriem výroky učiteľov, študentské postrehy, krátke správy a vtipy. A tiež aj nejaké vtipné básničky.

Adriana: Páči sa mi čo píšete o učiteľoch a vtipy. Ale stále tam chýba niečo, čo sa nachádza aj v reálnych časopisoch. Síce chápem, že je to školský časopis a musíte sa zaoberať tým, čo sa deje v škole, ale ten časopis je potom „suchý“. Zaoberá sa iba tým, čo sa stalo a čo sa stane. Nuda.

Filip G.: O učiteľoch a ich výrokoch. Proste všetko, čo za niečo stojí a dá sa to čítať.

Makes: Vtipy? Aké vtipy? A ináč o profesoroch.

Neznámy 3: Vtipy a o učiteľoch, exkurzie.

Filip R.: Vždy si najprv prečítam rande pred zborovňou a vtipy. To je tam asi najlepšie.

Rande v riaditeľni

V marci tohto roku sa riaditeľ nášho gymnázia RNDr. Jozef Radzo dožil významného jubilea – šesťdesiatich rokov. Zároveň v máji prebehlo výberové konanie na funkciu riaditeľa našej školy, ktoré ho znovu potvrdilo vo funkcii riaditeľa. To boli dôvody, pre ktoré sme sa rozhodli poprosiť ho o rozhovor.

Gymkáč: Pán riaditeľ, dožili ste sa významného životného jubilea. Určite ste rekapitulovali všetko dôležité, čo ste v živote dosiahli. Čo považujete za svoje najväčšie šťastie v osobnom živote?

pán riaditeľ: Ani nie za šťastie, ale za dôvod prečo som šťastný považujem zdravie a to že som zdravý, celá moja rodina, že máme všetci zamestnanie a bývanie. A že sa nám darí plniť ambície, moje aj mojich detí..

Gymkáč: Splnili Vaše deti Vaše očakávania? Máte vnúčence?

pán riaditeľ: Nemal som k svojim deťom nejaké zvláštne očakávania. Všetky štyri deti sú už dospelé. Život si zariaďujú podľa seba. Všetky majú vysokoškolské univerzitné vzdelanie, dvaja lekári a dve zdravotné sestry. Najstaršia je vydatá, mám dvoch vnukov (1,5 a 3 roky).

Gymkáč: Čo radi robíte vo voľnom čase?

pán riaditeľ: Starám sa o zeleninovú záhradu. V ostatných dvoch rokoch som sa zaoberal stavbami rodinných domov svojich dcér, syn má svoj byt v Bratislave. Cez víkendy sa venujem vnukom. Vychutnávam si to, pretože na svoje deti som nemal toľko času. Teraz si užívam to, ako napredujú vo svojom vývoji.

Gymkáč: Prečo ste nemali dostatok času na svoje deti?

pán riaditeľ: Pretože som dochádzal do práce do Šamorína, stavali sme rodinný dom a deti sme mali štyri s pomerne malým vekovým odstupom, tak som nemal toľko času si to vychutnávať ako teraz pri vnukoch.

Gymkáč: Počúvate hudbu? Ak áno, ktorá je Vám najbližšia?

pán riaditeľ: Hudbu počúvam. Doma mám v podstate stále pustené rádio pri akejkolvek práci pokiaľ možno, aby som nerušil, tak aj v záhrade. Vyrastal som na hudbe The Beatles. To znamená, že tento štýl hudby mi je blízky. A zo slovenským interpretov mi je nie len vzhľadom na hudbu, ale aj vzhľadom na texty, blízky Hammel alebo Žbirka.

Gymkáč: Športujete?

pán riaditeľ: Dnes už len rekreačne turistiku, cykloturistiku, ale to len sporadicky, čo by som určite mal zmeniť. Kedysi som robil výkonnostnú cyklistiku. Ako stredoškolač som bol majstrom Slovenska a juniorským reprezentantom.

Gymkáč: Máte oblúbené jedlo?

pán riaditeľ: V podstate zjem všetko okrem rýb. Hovorím, že sa nemôžem požírať, lebo som sa narodil v znamení Rýb.

Gymkáč: Čo vás dokáže rozosmiať, zabaviť?

pán riaditeľ: Všetko, čo je zábavné, ale v ostatnom čase je to vynaliezavosť a duchapritomnosť mojich vnukov.

Gymkáč: Pán riaditeľ, pred nedávnym prebehlo výberové konanie na funkciu riaditeľa našej školy, ktoré Vás znovu potvrdilo vo funkcii riaditeľa. Dovoľte, aby sme Vám zablahoželali. Čo považujete za najväčší úspech vo vašej doterajšej kariére?

pán riaditeľ: Ďakujem. Za najväčší úspech považujem zriadenie 8-ročnej formy štúdia, s tým súvisiacu prístavbu, rekonštrukciu budovy a úspechy pri získavaní finančných prostriedkov z rôznych projektov.

Gymkáč: Aké sú Vaše plány do budúcich piatich rokov?

pán riaditeľ: Vytvoriť podmienky na modernizáciu a inováciu vyučovacieho procesu. To znamená vybudovať ďalšiu multimediálnu učebňu, pretože tá jedna nestačí. Ďalej vytvoriť digitálne prírodovedné laboratórium, prípadne jazykové laboratórium. Vybudovať ľahkoatletický športový areál na Športovej ulici.

Gymkáč: Čo by ste radi zmenili v najbližšom čase?

le o tom istom, ale menia sa podľa obdobia.

Zuzana: Je hravá, príjemná, môže byť.

Neznámy 1: Po grafickej stránke sa mi páči, som s ňou spokojný.

Makes: Snahu je vidieť, ale nič moc. A musím poznamenať, že pri poslednom čísle (zelenom) ma článok na poslednej strane urazil, keď ma jedna z vašich nádejných autoriek nepriamo nazvala čiernou dušou gabu.

Neznámy 3: Je veľmi pekná, páči sa mi.

Filip R.: Cool! To se mi líbí.

Neznámy 4: Celkom pekná...

Katka, sekunda: Veľmi sa mi páči.

Martin, septima: Zachováva si svoj typický štandard.

Petra K.: Páčila sa mi každá obálka, ale tieto sú najlepšie.

Neznámy 5: Fajn :-)

Neznámy 6: Pekná, ale mohla by byť troška pestrejšia.

Vojto: Je fajn, ale chcelo by to nejaké štýlovejšie logo.

Veronika: Môže byť, no mohol by byť viac farebný, viac by upútal.

Adriana: Nová obálka je crazy. Páčia sa mi pestré farby.

Čo by si navrhol/la, aby redakčná rada zmenila?

Adam, 1.A: Aby boli ilustrácie a fotky v časopise farebné a v lepšej kvalite.

Adriana: Možno by mohla prijať nových členov. A treba písať niečo blízke študentskému srdcu a nie o exkurziách. Je to síce fajn, ale keď čítate desiatu reportáž o exkurzii, prestane vás to baviť.

Veronika: Aby pridala viac zábavných rubriek, odmeňovačiek...

Zuzana: Aby uverejňovali aj mimoškolské veci.

Neznámy 2: Aby Gymkáč vychádzal častejšie a bolo tam viac kupónov.

Makes: Redaktorov (ale iba niektorých), celkový konzervatívny prístup.

Filip G.: Nudné štatistiky o nových žiakoch a hlavne výsledky olympiád a iné nepodstatné veci.

Neznámy 3: Aby bol gymkáč hrubší.

Filip R.: Aby robili lepšie fotky.

Neznámy 4: Mohlo by sa dávať trošku viac tých „kupónov“ na výpadoch pamäte. Jeden je málo.

Katka, sekunda: Viac príbehov.

Martin, septima: To nie je v silách žiakov (ak sú v rade).

Petra K.: Nezmenila by som nič, ale trochu viac vtipov by tam mohlo byť.

Neznámy 5: Tlačiareň :) – fotky sú veľmi nekvalitné.

Anketa o Gymkáči

Čo ťa najviac zaujalo v tohtoročných číslach Gymkáča?

Adam, 1.A: Veľmi ma zaujali písomné práce žiakov z literárnej súťaže a mnohé ankety a rozhovory s profesormi.

Adriana: Zaujímavé bolo, že ste písali reportáže o všetkom, čo sa dialo v škole. Páči sa mi, že ste dali priestor aj tvorbe žiakov.

Veronika: Páči sa mi, že zverejňujete žiacke práce a dodávate im šancu prezentovať svoje výtvary, názory a postoje.

Zuzana: Boli písané iným štýlom ako tie minuloročné, vylepšili sa a stali sa zaujímavejšími.

Neznámy 3: Najviac ma zaujali články o exkurziách.

Makes: Vianočné dobroty od našich pani profesoriek a, samozrejme, kupón. A nalejme si čistého vína, ak by v tom vianočnom čísle kupón nebol, polovica žiakov si to nekúpi. A príde mi divné, ak si majú žiaci kupovať odmietnutie odpovede, pripomína mi to kupovanie odpustkov za Jána Husa, takže svojím spôsobom je to fakt zvrátené. A toto nejde poprieť, keďže keď vychádza nové číslo, všetci žiaci sa pýtajú, či tam bude kupón, takže neurazte sa, ale porozmýšľajte nad tým.

Filip G.: Hlavne ma zaujal kupón, ale tiež vtipy, výroky a, samozrejme, rozhovor s pani školníčkou.

Filip R.: Tie výroky učiteľov.

Katka, sekunda: Zaujímavé príbehy.

Martin, spetima: Kupón.

Petra K.: Páčili sa mi vtipy a zaujímavé články alebo básničky prispievateľov. Taktiež celkom dobré boli aj zaujímavosti napr. o Veľkej noci.

Neznámy 2: Boli iné ako ostatné. Sú lepšie a je tam viac zábavy. Ten kupón tam je najlepšie.

Neznámy 5: Pútavá obálka, dobré články – študentské postrehy.

Neznámy 6: Všetko, až na pár básničiek od detí, ktoré ma moc nezaujali.

Neznámy 1: Najzaujímavejšie z tohtoročných čísel boli príbehy a diela žiakov a rozhovory s vyučujúcimi.

Vojto: Kupón a klebety.

Zuzana, prima: Rozhovory, výroky učiteľov, zábavné básne, študentské postrehy a vtipy.

Čo povieš na novú obálku?

Adam, 1.A: Páči sa mi pestrosť a farebnosť novej obálky, pretože dokáže na prvý pohľad upútať čitateľa. Dobrá a zaujímavá obálka môže zmeniť veľa vecí.

Zuzana, prima: Podľa mňa sú veľmi milé. A páči sa mi, že nie sú stá-

pán riaditeľ: No najskôr asi vzťah študentov k samotnému vzdelávaniu, lebo sa mi zdá, že niektorí len prežívajú. A ešte by som rád zmienil lojalitu študentov ku škole, to znamená, že vzťah aj k tomu „hardwaru“ školy.

Gymkáč: Plánujete na budúci školský rok nejaké mimoškolské aktivity, ktoré by prilákali študentov?

pán riaditeľ: Mimoškolské aktivity nechávam na rozhodnutie študentov, na ich nápady a záujem. Nových študentov by mali prilákať výsledky v súťažiach a umiestnenia našich študentov na vysokých školách.

Gymkáč: Čo považujete na práci riaditeľa za najťažšie?

pán riaditeľ: Prácu s ľuďmi. So študentmi výchovnú a s učiteľmi riadiacu.

Gymkáč: Chceli by ste na záver odkázať niečo študentom našej školy?

pán riaditeľ: Aby sa naladili na frekvenciu, ktorou im odovzdávame svoje vedomosti a skúsenosti, lebo len rezonanciou žiaka a učiteľa môžu prísť úspechy a výsledky na poli vzdelávania.

Ďakujem Vám za rozhovor a prajeme Vám pevné zdravie a úspechy v osobnom a pracovnom živote.

holý

Tehlička pre Sudán

Určite ste si všimli, že na našej škole prebehla dobrovoľná finančná zbierka s názvom *Tehlička pre Sudán*. Dokopy žiaci GAB-u prispeli sumou 75,40€ (tj. 2 271,50 Sk). Je pekné, že vieme aj touto formou pomáhať ľuďom, ktorí našu pomoc potrebujú. Ďakujeme za Vašu štedrosť!

anixxa

Rande pred zborovňou

Tentokrát rovnaké otázky pre dve nové profesorky - Mgr. Biánu Strivinskú a Mgr. Evu Baloghovú.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

p. p. Strivinská: Odjakživa učiteľkou.

p. p. Baloghová: Vždy som chcela byť učiteľkou, čo sa mi v podstate aj splnilo a potom som mala také typické detské sny, napríklad kaderníčka.

Ako sa vám učí na tejto škole? Učili ste aj niekde inde?

p. p. Strivinská: Som 10 rokov v pedagogickej praxi. Učila som na ZUŠ, ZŠ a teraz tu na gymnáziu sa cítim v pedagogickom kolektíve príjemne, medzi študentmi striedavo.

p. p. Baloghová: Ťažko sa to dá porovnávať, lebo to bol iný typ strednej školy a učila som starších žiakov, teraz mám vo väčšej miere prvý stupeň. Učí sa mi tu dobre, niekedy je problém s disciplínou. Mám pocit, že žiaci sú netrpezliví a všetko chcú mať rýchlo a bez námahy.

A aká ste boli Vy žiačka? Ktorý predmet vám išiel na strednej škole najlepšie a ktorý naopak najhoršie?

p. p. Strivinská: Humanitné predmety u mňa vždy dominovali, prírodovedné boli pre mňa zaujímavé a z matiky väčšinou sólová dvojka.

p. p. Baloghová: Vždy som viac inklinovala k humanitným predmetom ako k prírodovedným, tie mi išli lepšie. Najlepšie asi cudzie jazyky, nemčina a angličtina a najhoršie fyzika, chémia.

Akú najväčšiu „vylomeninu“ ste spravili na strednej škole?

p. p. Strivinská: Bolo som súčasťou partie, ktorá vylievala vodu z akvária z okna z 1. poschodia na nič netušiacich chudákov.

p. p. Baloghová: Ako sa sme raz prvého apríla učili celá trieda pred školou. Preniesli sme si lavice a profesori chodili za nami.

Akceptovali vám to?

p. p. Baloghová: V ten deň áno, aj keď sa najprv hnevali.

Premýšľali ste niekedy nad tým, čo by ste mohli robiť, keby ste sa nestali učiteľkou?

p. p. Strivinská: Niečo v sociálnej sfére, práca s ľuďmi.

p. p. Baloghová: Asi turistickú sprievodkyňu alebo prekladateľku.

Máte nejaký vysnívaný sen, ktorý by ste rada dosiahli?

p. p. Strivinská: Nesnívam. Snažím sa o to, aby som neľutovala ani chvíľu vo svojom živote.

Adriana: V Belgicku som omylom vystúpila na zlej zastávke metra a stratila som sa uprostred 3-miliónového mesta. Nakoniec som po asi dvoch hodinách vozenia trafila konečne do hotela. Všetko som blondínka to treba chápať.

6. Vymenuj, ktoré krajiny si už navštívil a opíš jednou vetou, čo ťa na ktorej zaujalo.

Šimon, 1.A: Tunisko- miestna kuchyňa, Chorvátsko- miestna kuchyňa.

Filip B. terciá: Cyprus – diskotéka v pene, Ibiza – podmorský svet a biliardový turnaj :-), Kos - dievčatá a veľmi veľký bazén, Cannes a Nice – francúzska riviéra, krevety a ponorka, Monako – oceánografické múzeum, kasíno a Aston Martin :-), Kefalónia – bazén, bar, jedlá a frajerka.

Petra, sekunda: Taliansko – páčili sa mi Benátky, Maďarsko, Budapešť – Oceánia bola nádherná, Rakúsko, Wien – zámocké záhrady.

dievča, 2.A: Chorvátsko, je tam veľa Slovákov, oddych, pláže, Grécko – prívetiví ľudia, pláže, slnko, história, Anglicko – (Londýn) spôsob života (uponáhľanosť, flegmatizmus), Francúzsko – (Paríž) história, architektúra.

Kikusw, septima: DE – šok z plynulej nemčiny, HU – no comment, IT – výborná zmrzlina a bohatý, kultúrny nočný život, pekné pamiatky.

Michael, kvinta: Česko – zaujalo ma Václavské námestie; Poľsko – zaujal ma Krakow ako mesto, Maďarsko – tu ma nazaujalo nič, Chorvátsko – zaujali ma čisté pláže a skvelé jedlá.

Tomáš: Chorvátsko – tak celkovo kultúra, historické pamiatky a stánky s cukrovinkami, Rakúsko - tam ma ani nemalo čo zaujať, tam som bol len na turnaji.

Adriana: Čechy – Zaujala ma Praha, pamiatky, obchody a pouliční umelci, Maďarsko – Budapešť, Győr zaujímaví ľudia, obchody a krásne mosty z úžasným výhľadom, Belgicko – Grande Place – historické námestie a tonu turistov fascinujúco obdivujúcich sošku cikajúceho chlapca, z čoho som mala záchvaty smiechu, kráľovské skleníky - keďže rada fotím, Rakúsko – hory, krásny výhľad, čerstvý vzduch a svahy.

Dáša

„Ako zistíme vek deda z Černobyľu? Podľa protónového čísla.“

Kikusw, septima: Surfovať na Bali s delfínmi.

dievča 2.A: Môj dovolenkový sen sa mi toto leto splní, pretože pôjdeme s rodinou do Egypta, ale rada by som tiež navštívila Kubu, Brazíliu, Austráliu, Izrael,...

Tomáš: Turistický týždeň alebo hrebeňovka Tatrách alebo vo Veľkej Fatre.

Adriana: Asi New York - pozrieť si výstavy rozličných umelcov, nakupovať :-) a pozrieť si všetky známe miesta (Socha slobody...).

4. Akú dovolenku by si niekomu doporučil/a a prečo?

Šimon, 1.A: Čo ja viem, bárs kde so slnkom a kamarátmi.

Barborka: Asi na Seychelách a prečo? Nevie, lebo z prospektov to vyzerá rozprávko, asi preto.

Zuzka Ž., prima: Odporučila by som Chorvátsko, pretože sú tam milí ľudia a krásne pláže.

Filip B. terciá: Kos (Grécko) veľmi som si to užil, Cannes (Francúzsko) úžasné pláže, Kefalónia (Grécko) bolo tam veľmi pekne, super jedlá, prosto super.

Petra, sekunda: V lete je veľmi teplo, preto je veľmi pekná a príjemná dovolenka v Tatrách.

dievča, 2.A: Podľa mňa by si každý mal vybrať dovolenku podľa svojich predstáv, kritérií a, samozrejme, aj finančného rozpočtu!

Supermiško, septima: Poznávacie výlet Slovenských jaskýň, kvôli krásam vápencových útvarov.

Michael, kvinta: Doporučil by som dovolenku do Uzbekistanu, lebo tam môžete pomáhať deťom.

Tereza, kvinta: V Chorvátsku v Brele. Ticho, pokoj a nijaké veľké pláže plné slniacich sa ľudí.

5. Napíš nejaký negatívny zážitok alebo šok, ktorý si zažil/a na dovolenke.

Matej, prima: Keď som bol v Bulharsku, na more vyplávali pijavice a ja som bol medzi nimi len na nafukovačke.

Petra, sekunda: Keď sme raz boli v Taliansku, vo vode mi zastrihol do päty malý krab.

dievča, 2.A: Za negatívny zážitok považujem dovolenku v gréckych Chalkidikách, kde v čase nášho pobytu vypukol obrovský požiar, čiže sme boli presunutí do inej destinácie, ktorá však nebola taká atraktívna. Napriek tomu sa mi tam páčilo.

Tereza, kvinta: Brat dostal na dovolenke v Chorvátsku ovčie kiahne. Mal asi 3 roky. Bol neposlušný a nervózny. Hrozilo, že budeme musieť odtiaľ odísť. Našťastie sa jeho stav zlepšil a mohli sme ostať.

p. p. Baloghová: Rada by som mala vlastnú jazykovú školu.

Čo by ste privítali v našom časopise a ktoré rubriky si rád pozriete?

p. p. Strivinská: Je fajn, len tak ďalej.

p. p. Baloghová: Vtipy, vtipné príspevky...

Akí sú terajší žiaci v porovnaní s predchádzajúcimi?/ Myslíte si, že dnešní študenti sú iní ako študenti vašej generácie?

p. p. Strivinská: Určite sú iní, vplyvom masmédií a technickej doby zrelší, vyspelejší, ale naopak málo úctiví, empatickí, poniektorí až drzí a neslušní.

p. p. Baloghová: Vytráca sa rešpekt a úcta voči učiteľom, čo sme my nezažili a nemali sme odvahu napríklad ísť cez prestávku do zborovne, klopať a zisťovať rôzne informácie, ktoré by sme sa aj tak dozvedeli na hodine. (Pozn. redakcie: Tu sa ich dozvieme väčšinou len tak, že si ich zistíme sami.) Čo sa týka vedomostí, žiaci sú rovnako šikovní, ale majú aj viac možností (napr. internet).

Aký je váš najobľúbenejší relax?

p. p. Strivinská: Kniha, hudba, príroda.

p. p. Baloghová: Prechádzky v prírode s rodinou a keď som sama, tak nejaká dobrá pútavá kniha.

Keďže p.p. Strivinská sa tento rok zaoberala so študentmi viacerými aktivitami, požiadali sme ju o pohľad späť...

Spomienky na Mikuláša:

Mikulášske vystúpenie bola naša prvá spoločná (moja so študentmi) kultúrna prezentácia pred verejnosťou. Som rada, že popri počítačových problémoch s nácvikmi (zanepoždnosť a možno neochota žiakov zostať po vyučovaní) sa predsa len našli šikovní, ochotní a umeniachtiví žiaci, ktorí svojimi piesňami, hudbou a slovom vytvorili pekný program. Myslím, že sa to ľuďom páčilo a žiakom tiež. Ďakujem im.

Vnímanie SUPERTRIEDY:

Supertrieda je európsky projekt zážitkového učenia s cieľom zvýšiť kultúrnosť detí a mládeže, je súčasťou učebných osnov. To znamená, že žiaci majú vymyslieť a zrealizovať krátky umelecký program na určenú tému. Spojiť výrazové prvky divadla, hudby, tanca a výtvarného umenia do jednotného celku. Zo všetkých ročníkov, ktoré sa o titul supertiedy pokúsili, sa to najlepšie podarilo sekunde. Reprezentovali našu školu na krajskej súťaži v Bratislave so svojim autorským projektom LA TORMENTA, za ktorý získali superdiplom skvelého výkonu a spontánnosti. Myslím si, že žiaci sekundy v projekte ukázali svoju

umeleckú tvorivosť, triednu súdržnosť a podali super výkon. Celodenná súťaž však priniesla aj sklamanie a rozpaky, pretože jej chýbala organizácia, malé občerstvenie (aspoň minerálka), klasické vyhodnotenie miest, či odovzdávanie cien, ba aj porotca bol súčasne moderátorom. Sekundu to však neodradilo, naopak posilnilo a o celoslovenský titul supertriedy chcú bojovať aj budúci rok. Napriek všetkému sme zbohatli o skúsenosti a zážitky.

Iubospo & kejti

Supertrieda - ako sme odišli bez ceny

Nadišiel ten deň, na ktorý sme sa niektorí spolu s pani profesorkou Strivinskou tak dlho a starostlivo pripravovali. Všetko prebiehalo podľa scenára, až na menšiu zápchu na ceste D1. Zaparkovali sme pri budove Slovenského rozhlasu v Bratislave. Vošli sme do tichej zóny. Všetko sa zdalo pokojné, až do chvíle, kým sme prišli do sály, kde sa mali odohrávať vystúpenia žiakov, ktorí prišli súťažiť o titul SUPERTRIEDA. Vyzeralo to tam hrozne, skoro každá trieda mala svoje veci pohádané na dlážke, niektorí žiaci hrali karty, iní sa zasa naháňali. O chvíľu sme museli ísť vyložiť kulisy z autobusu. Netrvalo to dlho a zasa sme boli v „blázinci“. Atmosféra sa uľahčovala, až keď predseda poroty požiadala o ticho.

Prvé vystúpenie sa začalo. Skoro všade bolo ticho, až na niektoré nezávažné momenty. Čakali sme dosť dlho, kým sme prišli na rad. Naše vystúpenie začalo super (nebudem ho opisovať, uvidíte ho na konci školského roka...), miestami síce ešte boli nedostatky, ale nebolo to, hádam, až tak vidieť. Najzreteľnejšia chyba bola, keď Miro zabudol na reklamu...

Potom sme už len sledovali iné triedy. Páčili sa mi deviataci, ktorí mali veľmi pekné vystúpenia. Prvé bolo o istom chlapcovi, sa sníval sen o tom, že je . Druhé, ktoré sa mi páčilo bolo o Ruženke, ktorá zaspala a prebudila sa až o tisíc rokov, do našej doby. V súťaži neuspeli, vtedy bolo počuť aj vulgárne výrazy.

Konečne prišlo na rad vyhodnotenie našej - 2. skupiny. Všetci sme boli napätí na najvyššiu mieru. Predseda poroty hovoril ešte niečo o šoubiznise. Potom vyslovil tú vetu, ktorá nás v ten deň zarmútila najviac: vyhráva 4. trieda základnej katolíckej školy.

Cesta domov bola nudná, lebo sme boli všetci smutní. Verím, že v budúcnosti dopadnú podobné súťaže pre nás lepšie.

Benjamín Šipoš (Bendži), sekunda

Pýtame sa vás

Letná anketa

1. Vymenuj aspoň tri činnosti, ktoré vykonávaš počas prázdnin.

Barborka: Ležím, ležím a ležím, sem tam sa najem alebo sa presuním z gauča do postele prípadne idem von.

Zuzka Ž., prima: Kúpem sa, hrám sa, čítam knihy

Filip B., terciá: Plávam, jem a cestujem (samozrejme, aj potápanie, výlety atď.)

Petra, sekunda: Plávam a potápam sa, jazdím na koni, chodím sa starať prvý mesiac o kone.

dievča, 2.A: Brigáda, diskotéky, kúpanie, spanie.

Kikusw, septima: Intenzívna regenerácia tela a duše po náročných 10 mesiacoch školy, zarabanie ťažkých miliónov, spoznávanie zahraničných turistov...

Tereza, kvinta: Kúpem sa, veľa čítam, opaľujem sa.

Dievča, 2.A: Chodenie s priateľmi von, plávanie, grilovanie, chodenie s rodinou na dovolenku.

2. Aký je tvoj najobľúbenejší letný hit?

Barborka: Alex Gaudino – Destination Calabria.

Filip B. terciá: Jede jede mašinka, ale aj Bowling for soup – Ohio/ Come back to Texas

dievča, 2.A: Nemám najobľúbenejší, je ich viac a počúvam ich podľa nálady.

Supermiško, septima: Desmod – Lavíny – určite toto!

Michael, kvinta: O-Zone – Dragostea Din Tei

Adriana: Nemám... to, čo počúvam, záleží od nálady nie ročného obdobia.

3. Máš nejaký dovolenkový sen, ktorý by si si chcel/a splniť?

Šimon, 1.A: Na Havai, okolo mňa 7 báb s kokosovými podprsenkami a v palmových sukniach, z ktorých 3 by ma ovievali, 1 podávala kokosový orech a zbytok by tancoval :-)

Matej, prima: Ja by som chcel nájsť v mori perlu.

Filip B. terciá: Ísť do najluxusnejšieho hotela a robiť si čo chcem.

dievča, 2.A: Rada by som šla na dovolenku do Talianska. Páči sa mi tamojšia kultúra a architektúra.

Supermiško, septima: Pokochať sa krásami prírody a kultúry východných krajín.

Obvodné kolo v basketbale žiakov SŠ – chlapci (turnaj č. 2)

Dátum: 28.04. 2009

Miesto: Gymnázium A. Bernoláka, Senec

Našu školu reprezentovali: Dávid Čermák, Dušan Bánoczký, Matej Zelinka, Branislav Korbel, Lukáš Laššu, Šimon Smrtič, Lukáš Stranovský, Jakub Pytel

Umiestenie družstva: 1.miesto, postup na krajské kolo

Umiestenie družstva na krajskom kole: 4.miesto

Minimax volley – súťaž v mini volejbale žiakov ZŠ, turnaje

Počet turnajov: 8

Usporiadatelia: Gymnázium A. Bernoláka, Senec; ZŠ Tajovského

Našu školu reprezentovali:

družstvo A: Michaela Korbelová, Soňa Ďuračková, Alexandra Snohová, Andrea – Kristína Szabó, Andrea Tóth - Vaňová

družstvo B: Michaela Bačová, Samanta Dömötörövä, Dominika Dömötörövä, Romana Gábrišková

Umiestnenie družstva: družstvo A – 1.miesto, postup na KK

Umiestnenie družstva na krajskom kole: 6.miesto

Projekt „ZO ŠKOLSKÝCH LAVÍC DO HALY ELÁN“

Viac informácií a výsledky našich žiakov na www.atletikasvk.sk

VII. ročník Seneckej olympiády žiakov, 13.-15.05.2009

Basketbal - chlapci

Dátum: 13.05.2009

Miesto: Gymnázium A. Bernoláka v Senci

Umiestnenie: 2.miesto

Vybíjaná - dievčatá

Dátum: 14.05.2009

Miesto: ZŠ Mlynská Senec

Umiestnenie: 1.miesto

Futbal – chlapci

Dátum: 14.05.2009

Miesto: ZŠ s VJM A.M. Szencziho

Umiestnenie: 2.miesto

Stolný tenis

Dátum: 14.05.2009

Miesto: NTC v Senci

Umiestnenia:

Mladší chlapci:

- 1.miesto: Korčák Richard
- 2.miesto: Semančák Martin
- 3.miesto: Olas Tomáš

Starší chlapci:

- 1.miesto: Drinka Jakub
- 3.miesto: Čontoš Michal

Dievčatá:

- 1.miesto: Potočárová Jana

Zážitok na celý život

V minulom čísle sme vyhodnotili 1. ročník celoškolskej literárnej súťaže a zároveň uverejnili víťazné príspevky. No keďže rozdiel medzi víťazmi a 2. miestami bol veľmi tesný, myslíme si, že aj oni si zaslúžia Vašu pozornosť.

2. miesto, 1. kategória: **Krištof Kolembus**, kvarta

Zážitok na celý život

Viem, znie to možno dosť hlúpo, ale vždy som chcel mať jazvu. Neviem prečo, proste som si asi myslel, že jazva je symbolom hrdinskosti. Moje pranie sa mi splnilo viacnásobne. Dnes som bohatší o nejakých sedem jaziev. Všetky nehody sa stali na jednom jedinom mieste, ktoré mi dodnes naháňa hrôzu. Nie svojou povestou, nie historikami môjho deda, ani nie názvom „Hadová“. Môžem vás ubezpečiť, že tam nie sú len hady, sú tam aj medvede a diviaky, z ktorých mám strach a aj viem prečo. Z Hadovej mám najviac zážitkov, ale aj zranení. Tu som si sekerou sekol do nohy, ale to bola náhoda a fakt, že som blbec a nedávam pozor. Ale to, o čom vlastne bude celý tento príbeh je, ako som si zlomil ruku.

V ten deň som bol u bratrancov v Banskej Štiavnici (pre kvartu: ako inak :-)), *drtili* sme couteru jak *šalení* a zrazu nám krstná povedala, že máme ísť na Hadovú pomáhať dedovi. Hadová je vzdialená od BS asi 8 km. Ak nie viac. My, samozrejme, ak sme chceli ďalej *drtiť*, museli sme ísť. Ale pešo? To by bolo šialené!

Tak sme sadli na bicykle a išli sme. Ja som mal bicykel krstnej a mal dosť blbé brzdy. Celá cesta bola v pohode, až na stádo kôz, ktoré išli cez cestu a ja som skoro do jednej vrazil. Až sme sa dostali na cestu, ktorá viedla na Hadovú. Je tam strašný terén a v polovici cesty sa ide do kopca. Ja som šiel pešo a *bike* som tlačil vedľa seba. Som zvyknutý na rovinku, *šak* tu v Senci žiadny poriadny kopec *neni*. Ale z kopca to už bolo veselšie.

Môj *tacháč* raz ukazoval, že stojíme a potom, že ideme 180 km/hod., ale Maťo mal tachometer normálny a ukazoval, že ideme 30 km/hod. Ale podľa mňa sme išli oveľa, ale oveľa rýchlejšie. Potom sme nabehli na fakt veľké šutre. Bicykel bol na nich neovládateľný. V hlave mi prebehla myšlienka, že sa stane niečo zlé. Naozaj som

mal predtuchu, ale tú myšlienku som zahnal a sústredil som sa na ovládanie. Bratrance sa mi pomaly vzdávali, a tak ja debil som začal ešte viac pedálovať a pridávať. Už ma delila od cieľa len jediná zákruta a v tom...

Vyjdem spoza zákruty, tam stojí Dudo a usmieva sa na mňa. V jarku aj z *bikom* leží Maťo a rehoce sa jak *šalený*. Ja sa rútim na Duda strašnou rýchlosťou a len hučím: „Dudooooooooooooooooo!!! Pozoooooooooor!!! Musel som to zrevať naozaj nahlas, veď uvidíte. Už chýbalo len pár metrov. Stop!!! Tu sa zastavme a zistíme, čo sa odohrávalo v mojej hlave. Prvá myšlienka - stočiť to do jarku, ale tam už bol Maťo. Do druhej strany som sa tiež nemohol hodiť, lebo tam bol plot. Už mi zostávala len jediná vec, nabombovať to do môjho bratranca a jeho bicykla, ktorí stáli v strede cesty. V tom mi skrsla myšlienka.

Á... Play!!! Ideme ďalej. Napadlo mi to a zdal sa mi to super nápad. Stočil som bicykel na zem. Nie som si istý, čo sa stalo potom, ale podľa opisu bratrancov som urobil dve saltá, a potom som sa už len kotúľal po tých kameňoch. Vstal som a tí dvaja na mňa *čumeli*, ako keby som spadol z vesmíru a čakali, čo sa bude diať. Hneď mi napadlo: *sakra*, mám zlomenú ruku. Vystrel som ju, skrčil, bola úplne v poriadku. Vydýchol som si. A zrazu strašný zvuk: Škrííííp!!! Nebolelo to. Oveľa viac ma bolelo koleno a hlava. Koleno som mal rozbité a dosť krvácalo a hlavu som si buchol, ale nijako mi to neublížilo (teda myslím :-).

Ruka mi *odkvecla* a to doslova, ani som s ňou nevedel pohnúť. V tom sme sa všetci začali strašne rehoť - aj kvôli dedovi, ktorý vybehol z domu len v tielku a v teplákoch. Hovoril som vám, že som to zreval nahlas. Dedo stále do mňa huboval, že mám zohnúť tú ruku, no nešlo to. On povedal, že to nevádi, že môžem pomáhať aj s jednou. No potom zavolať sanitku a ja som zatiaľ jedol rezeň, čo mi babka dala. Sanitka mala dosť veľký problém sa dostať na Hadovú (veď tam bola prvýkrát a to kvôli MNE :-).

Nakoniec prišla a vystúpil z nej doktor, ktorý sa dosť rozpačito spýtal: „Kde je pacient?“ Všetci hneď ukázali na mňa, ako sa napchávam reziňom. Otočil som sa a s plnými ústami som ho pozdravil: „Doblý deň!“ Tak ma naložili do sanitky a doktor sa ma spýtal: „Čo s tým máš?“ Ja som sa naňho dosť divne pozrel a povedal som: „To ja neviem, to by ste mali vedieť vy!“ On sa na mňa vážne pozrel, a potom sme sa obidvaja začali smiať. Odviezli ma do nemocnice v BS, tam mi spravili röntgen a doktor hneď ako na to pozrel povedal: „No tak, mladý muž, ideš do BB na operáciu.“ Moja krstná zbledla. Myslím, že to niesla oveľa horšie ako ja.

Športové úspechy našich žiakov

Obvodné kolo v basketbale žiakov SŠ – chlapci (turnaj č. 1)

Dátum: 24.03. 2009

Miesto: Gymnázium A. Bernoláka, Senec

Našu školu reprezentovali: Dávid Čermák, Dušan Bánoczký, Matej Zelinka, Branislav Korbel, Lukáš Laššu, Šimon Smrtič, Lukáš Stranovský, Jakub Pytel

Umiestnenie družstva: 1.miesto

Obvodné kolo v basketbale žiakov SŠ – dievčatá (turnaj č.1)

Dátum: 25.03. 2009

Miesto: Gymnázium A. Bernoláka, Senec

Našu školu reprezentovali: Eva Viglašová, Ivana Tereková, Linda Bitnerová, Klaudia Klocháňová, Andrea Lukačovičová, Karmen Leporisová, Simona Róková, Diana Kurčinová, Alexandra Agnerová, Paula Svoreňová

Umiestnenie družstva: 1.miesto

Obvodné kolo vo vybijanej žiačok ZŠ

Dátum: 01.04. 2009

Miesto: ZŠ Mlynská, Senec a ZŠ A. M. Szencziho, Senec

Našu školu reprezentovali: Michaela Korbelová, Jana Beňovská, Alexandra Snohová, Romana Debnárová, Stella Tvrdá, Laura Johanesová, Tereza Spodniaková, Katarína Valovičová, Veronika Sojáková, Ema Balážová, Zuzana Žákovičová, Katarína Hrnčiarová

Umiestnenie družstva: 3.miesto

Obvodné kolo vo volejbale žiačok ZŠ

Dátum: 06. 04. 2009

Miesto: ZŠ Mlynská Senec

Našu školu reprezentovali: Alexandra Snohová, Michaela Korbelová, Tereza Trnková, Lujza Medvecká, Eliška Vošková, Andrea Tóth - Vaňová, Samanta Dömötöröová, Katarína Holeková, Tatiana Daňková, Romana Gabrišková, Kristína Szabó

Umiestnenie družstva: 1.miesto, postup na krajské kolo

Umiestnenie družstva na krajskom kole: 4.miesto

Poézia: **1. miesto: Lenka Peterová, sexta**

2. miesto: Anna-Mária Príbelská, sexta

3. miesto: Adam Cibula, 1. A

Próza: **1. miesto: Daniela Glavaničová, 2. A**

2. miesto: neudelené

3. miesto: neudelené

Blahoželáme!

Hviezdoslavov Kubín – okresné kolá

II. a III. kategória – ZUŠ Senec, 21.4. 2009

Zúčastnili sa ich víťazi školského kola. Umiestnenia:

II. kategória

2. miesto: Petra Kováčová, tercia, poézia

3. miesto: Angelika Fábryová, tercia, próza

IV. kategória – MSOS Modra, 20.5. 2009

2. miesto: Daniela Glavaničová, 2.A, próza, postup do krajského kola

2. miesto: Lenka Peterová, sexta, poézia, postup do krajského kola

Blahoželáme!

Dňa 26. 3. 2009 sa žiaci sekundy a tercie zúčastnili druhého ročníka projektu „**Čítajme si!**“, v rámci ktorého sa pokúsili prekonať minuloročný rekord v **Najpočetnejšom detskom čitateľskom maratone**. Akciu organizovala Linka detskej istoty pri SV pre UNICEF.

- Čo ste dnes robili na chémii?
- Učili sme sa vyrábať výbušninu.
- A zajtra čo budete robiť v škole?
- V akej škole?

Tak sme prišli okolo 16:00 do nemocnice a na operačný stôl som sa dostal okolo 2:00, z narkózy som sa zobudil okolo 4:00 ráno, bolo 19.7.2008, deň mojich narodenín na ruke som mal dlahu - pekny darček... V deň svojich 13. narodenín mať v ruke 15 šticov a tri drôty... No, nevadí. O štyri mesiace som dostal od poisťovne slušnú čiastku a mám nový notebook, ktorý je v BA, lebo mi ho rodičia zobrali kvôli správaniu a známkam :-). Ak by toto bola bájka, tak by som bol asi somárík alebo opica a poučenie by znelo: „Všetko zlé je na niečo dobré.“

2. miesto, 2. kategória: Daniela Glavaničová, 2.A

Na ten fest nikdy nezabudnem

Tak som sa dočkala. Dnes je šiesty a bohužiaľ posledný festival ktorý som si naplánovala na toto leto. Hardfest. To je kruté znamenie, že končí leto, moja sloboda, nekonečná zábava, „Žltý bufet“, festivaly a všetko dokonalé. Napriek tomu som veľmi šťastná. Bude to zlatý klinec môjho letného programu. Najprv bude piatok, ako chutné predjedlo pred sobotou, keď zahrajú Casualties a iné úžasné kapelky.

Odvtedy, čo sme dorazili na miesto, už prešlo veľa hodín. Kamarát Lacko si kúpil Hiraxovu knihu. Hirax mu napísal pozoruhodné venovanie: „Na tento festák nikdy nezabudnem...“ Pomyslela som si, že zabudne. Všetci zabudneme. Budeme sa krásne baviť, tancovať a spievať. Ale ubehne to rýchlo a o týždeň aj tak zabudneme ako sme sa zabávali, čo sme cítili, na čom sme sa zasmiali. Ale aj tak to stojí zato.

Je teplo ako v pekle, geniálna atmosféra a stretávam množstvo známych. Po nekonečnom čakaní hrá Editor a neskôr Karpina. Ako vždy, robia si srandu zo všetkých a všetkého. Dav spieva s nimi, tancujeme a bavíme sa. Práve hrajú pesničku „Tsunami“..„Ide vlna tsunami ide rovno za nami a vezme nás všetkých so seboou ..so seboou...V slanej vode plávame, kam to ešte nevieme... “, kričí s kapelou celé publikum, „...kým vieš plávať tak máš nádej, snáď sa ešte vynoríš...“

Práve vtedy začína poprčať. Nikomu to však neprekáža, kapela hrá ďalej a my pokojne tancujeme. Dážd' však začína byť nepríjemný. Je čím ďalej, tým hustejší a obloha šedivie. Pred chvíľou bol ešte jasný horúci deň, ale všetko sa v okamihu zmenilo. Ochladilo sa,

nebo je tmavosivé, začína sa blýskať. V tej chvíli nastane ticho... Vypadla električka, no spevák Karpiny Elvis spieva ďalej bez mikrofónu. Po chvíli prestane. Všade je tma a chaos. „Schovajte sa do stanov! Potom bude Karpina pokračovať...“ ,počujeme ako niekto kričí z pódia.

Bežím do tmy. Náhodou zbadám kamarátku Mišku a utekáme spolu. Na hlavy nám padajú obrovské krúpy, facká ma silný dážď, som do nitky premočená a trasiem sa od zimy. Nevidím vôbec nič, a len intuitívne sa snažím zistiť, kde som. Blesk. Tma. Blesk. Tma. Hrmí a počuť krik ľudí. Vôbec netušíme, kde máme stany. Blesk. Tma. Keď sa opäť zableskne, uvidím igelit, ktorý mal ochrániť naše stany pred dažďom. Mal...

Konečne vidím môj maličký stan. Naivne verím, že je to moja spása. Vnútri sa mi však medzičasom spravilo jazierko. Tak roztraseaná mierim ku kamarátkinmu stanu, a keď som konečne spokojná, že som v úkryte prichádza drsný SBS-kár. Vraj máme „opustiť stany a schovať sa v Backstagi“. Samozrejme som z toho „veľmi“ nadšená. Znovu utekáme cez park v búrke, ešteže mi kamarátka Diana požičala suché veci, ktoré cestou samozrejme zmokli.

Vonku blikajú sanitky a dávajú nám najavo, že sa niečo deje. Nikto však nevie čo. Celý festival sa natlačil do jednej miestnosti na prízemí a jednej na poschodí. Medzi nami sa rozširujú rôzne desivé fámy. Som zničená, sklamaná a nahnevaná, že to takto dopadlo. Čo si to dovoľujú, vyhodit' nás zo stanov?! Opitý ľud si spieva a nenechá si kaziť náladu. Niektorí spia, iní pijú a fajčia, ďalší vykrikujú. Po chvíli prichádza SBSkár. Ktovie čo chce...

„Ste ako prasatá. Jedna matka už nemá syna, kvôli vášmu festivalu a vy sa ešte bavíte...“ zakričal vyčítavo a vyrazil nám dych... Nastalo hrobové zdesené ticho. Vystrašene prezerám dav, či sú pod strechou všetci, ktorých poznám. Každému koho som nevidela telefonujem. Mám naozaj strach. Že to bude niekto koho poznám - dobre, či len z videnia.

Nakoniec zisťujeme, že obeť sú dve. Privalil ich strom, ktorý už nezvládol nápor víchrice. Už nepočuť spev. Ani krik. Každý zúfalo hľadá svojich kamarátov. Sme šokovaní. Je nám to ľúto. Prišli sa zabaviť a už sa nikdy nevrátia domov. Je to kruté a nespravodlivé. Ako vždy, keď umrú dobrí, nevinní ľudia.

Po nejakom čase nás „kukláči“ vyhadzujú von, natlačia do autobusov a vezú do miestneho kulturáku. Sme zničení, smutní, smädní a hladní. Všetci sa sťažujú, ale pravdu povediac, je tam teplejšie ako v stane.

kvinta: Dominika Melničuková, 2.miesto v KK BIO, úspešný riešiteľ NK BIO

sexta: Vojtech Pozsonyi, 1.miesto v OKNJ, úspešný riešiteľ KK OKNJ

septima: David Varga, majster SR v šachu

oktáva: Lenka Petráková, 1.miesto v OKNJ, úspešný riešiteľ KK OKNJ

1.A: Viktória Modrocká, 3.miesto KK CHO

Adriana Majtanová, úspešný riešiteľ KK CHO, 2.miesto v KK OLP, úspešný riešiteľ NK OLP

2.A: Tomáš Krajčovič, úspešný riešiteľ KK CHO

Miroslav Uram, 1.miesto v OK OAJ, úspešný riešiteľ KK OKAJ

3.A: Marek Pribus, úspešný riešiteľ KK CHO

4.A: Lídia Lekhar, 1.miesto v OK OAJ, úspešný riešiteľ KK OKAJ

Všetkým gratulujeme ku krásnym výsledkom a prajeme ešte veľa podobných úspechov. Dúfame, že budúci rok sa ku nim pripoja aj ďalší úspešní olympionici.

anixxa

Hviezdoslavov Kubín

14.4.2009, školské kolo

II. kategória

Poézia: **1. miesto: Petra Kováčová, tercia**

2. miesto: Simona Spišáková, prima

3. miesto: Alexandra Snohová, sekunda

Próza: **1. miesto: Angelika Fábryová, tercia**

2. miesto: Kristína Kleinová, tercia

3. miesto: Nina Vrábelová, prima

III. kategória

Poézia: **1. miesto: Jakub Nuoška, kvarta**

2. miesto: neudelené

3. miesto: Dominika Nagyová, kvinta

Próza: **1. miesto: Lenka Bačová, kvarta**

2. miesto: neudelené

3. miesto: neudelené

IV. kategória

zodpovedalo aj hodnotenie. Celkovo by som hodnotil úroveň odpovedí z NOS podstatne lepšie ako minulý rok.

Mgr. Jozef Lesay

Výsledky hudobnej činnosti

Okresné kolo — SLÁVIK SLOVENSKA 2009:

II. kategória: **Adam Poláček** 3. miesto (za ZUŠ Senec)

III. kategória: **Tatiana Danková** 1. miesto (za ZUŠ Bernolákovo)

Angelika Fábryová 2. miesto (GAB)

Krajské kolo — SUPERTRIEDA 2008/2009:

sekunda - superdiplom za šikovnosť, spontánnosť a skvelý výkon v projekte

Pri spomienke na **výročie úmrtia M.R.Štefánika** v MsKS vystúpili s inštrumentálnymi skladbami:

Angelika Fábryová - klavír

Mária Kupkovičová - klarinet

Opäť sme boli u primátora

Tak ako po minulé roky, aj teraz si boli naši najúspešnejší žiaci prevziať cenu od primátora mesta Senec. Slávnostnej recepcie sa zúčastnili, samozrejme, aj reprezentanti iných seneckých škôl. **Bohužiaľ, sa na niektoré pekné úspechy zabudlo (Adam Cibuľa z 1.A získal 3.miesto na KK OSJ, Anna Goneková sa umiestnila na 5. mieste na KK OSJ – gratulujeme!),** ale medzi tými, ktorí boli vybraní, sú:

prima: Matej Majtan, 1.miesto v OK GO

Tomáš Kuzma, 2.miesto v OK MO, 2.miesto v OK Pytagoriády

sekunda: Dominika Polakovičová, 2.miesto v OK MO

Katarína Valovičová, 2.miesto v OK MO

Lukáš Benkovský, 3.miesto v OK Pytagoriády

tercia: Lea Poórová, 1.miesto v OKNJ, úspešný riešiteľ KK OKNJ

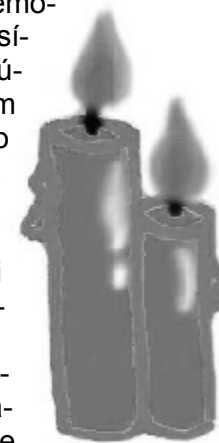
Lenka Poórová, úspešný riešiteľ KK BIO

Jakub Mikluš, 1.miesto OK Pytagoriády

kvarta: Alexandra Tošič, 1.miesto v OKNJ, úspešný riešiteľ KK OKNJ

Som veľmi unavená a ešte viac hladná. Nemôžem od hladu ani spať. Chodíme sa pozerat' na keksíky do zavretého bufetu. Tie horalky vyzerajú očarujúco, chutne a lákavo. Nemôžeme ísť domov, lebo tam máme stany. A nemôžeme si zbalit' stany, lebo je to nebezpečné. Beznádejná situácia. Ležíme na zemi. V kulturáku smutne horia dve sviečky. Len málokto sa usmieva. Všetci vieme, že sme len náhodou prežili práve my a práve oni umreli. Príroda si snami zahrala ruskú ruletu. Prišli sme o festival, ale môžeme byť šťastní, že žijeme.

Prešli mesiace, ale stále si to veľmi dobre pamätám. Som si istá, že na tento festival naozaj nezaбудneme. To, čo sa stalo, si zapamätáme všetci. Ale aj tak pôjdeme na Hardfest znovu... Len dúfam, že bude lepšie počasie...

Lepšie neskôr ako nikdy...

Síce s menším oneskorením, ale predsa by sme vás chceli poinformovať, že aj naša škola sa zúčastnila na sCOOL cup-e. Je to súťaž v zimných športoch, konkrétne: beh na lyžiach, obrovský slalom pre lyže a obrovský slalom pre snowboard.

Našu školu reprezentovali od 10. do 12. marca študenti z 3.A, septimy a 2.A. Celé toto podujatie sa uskutočnilo v Ski-centre Jasná. Keďže sa medzi súťažiacimi nachádzali aj „amatéri“ s bundou slovenskej reprezentácie, niet divu, že sme neobsadili ani prvú, druhú, dokonca ani tretiu priečku.

Lyžovanie a snowboardovanie bolo skvelé, ale ďakujem, viackrát si to netúžim zopakovať. Oľutovala som, že som sa nechala presvedčiť...

holý

(ne)Kultúra

Tentokrát dva pohľady na jeden koncert — očami sextanky a tercianky...

Čo majú spoločné rock a pčeko?

Tak a máme to za sebou. Posledný (aspoň dúfam) výchovný koncert tohto školského roka sa niesol v rockovom duchu. Teda to nám tvrdili traja páni zo skupiny Klaksón. Konkrétne malo ísť o prierez slovenskou rockovou hudbou za uplynulé roky. Už pri slovách „tak ešte chvíľu zostaň..“, čo bola mimochodom prvá hraná pesnička, som mala chuť odísť. A myslím, že moji priatelia by šli s radosťou tiež. Nie až tak kvôli tej hudbe, skôr som sa obávala o svoje sluchové orgány. Neviete niekto prečo si na každej podobnej udalosti myslia, že sme hluchí a musia to „vypeckovať“ až tak, že to počuť na druhý koniec námestia? Napriek tomu však oceňujem výkon jednej študentky, ktorej sa aj cez ten rámus podarilo zaspať.

Podme však späť k programu. Vždy po bloku niekoľkých pesničiek bolo obecenstvo vyzvané k ponatahovaniu svojich končatín za účelom získania nejakých tých skonzumovateľných odmien. Najúspešnejší boli mladší žiaci, ktorí sedeli v nižších radoch a bolo ich z pódia zrejme najlepšie vidieť. Po niekoľkých neúspešných pokusoch zaujať obyčajným zdvihnutím ruky sa starší, vyššie sediaci žiaci rozhodli inovovať svoju taktiku a používali rôzne pomôcky na zviditeľnenie. Každý vyvolaný musel po dostavení sa na pódium musel podrobiť sérii otázok. Spočiatku boli zamerané na počítač a PC závislosť, s ubúdajúcimi sladkosťami sa téma uberala pre mňa (vzhľadom na tému koncertu) nepochopiteľným smerom. Pán „spevák“ sa zrazu začal vypytovať na rôznych *úchylov*, a jeho zvedavosť vyvrcholila pri otázkach ohľadom porna. Pripomínam, že sa pýtal 11-13 ročných dievčat (ktovie prečo sa tej najpovolanejšej neopýtal..?).

No musím uznať, že ich snaha zaujať nás hudbou bola úctyhodná. Predviedli nám bitboks na úrovni zaseknutého gramofónu, niekoľko pokusov o „drsné gitarové sóla“ a dlhovlasý pán gitarista sa počas hrania na trúbku osviežoval tmavým penivým nápojom vo fľaši nápadne pripomínajúcej tú od piva. Keď sa však v autoroch dostali po staršie generácie, zaznela otázka smerom do publika: Čo myslíte, kto patrí do praveku? Ako odpoveď som nie jedenkrát počula slová: Vy

s porozumením, čítanie textu s porozumením a gramatický test. V tom istom termíne sa píše slohová práca s rôznou útvorovou orientáciou, ktorá je súčasťou internej časti maturitnej skúšky. V PFEČ v úrovni B1 dosiahla najlepšie výsledky Zuzana Daňková zo 4. A triedy 88,3% s percentilom 98,4.

V PFIČ maturovalo 7 žiakov a najlepšie výsledky dosiahol Marek Streharský v úrovni B1. Pri ústnej maturitnej skúške odpovedal nad rámec prebraného učiva a ukázal všeobecný prehľad v predmete. V úrovni B2 (vyššia úroveň) maturovala jedna žiačka Lenka Petráková, ktorá takisto preukázala bohaté vedomosti a dobrú jazykovú pohotovosť.

PhDr. Helena Oberhauserová, vedúca PK

Matematika a geografia

Z matematiky v tomto školskom roku maturovalo 23 študentov. Všetci úspešne zmaturovali. V externej časti dosiahli priemerný výsledok 60,55%. Treba dodať, že traja študenti dosiahli vyšší percentil ako 90%! V ústnej časti bola priemerná známka 1,43. Takmer všetci dosiahli lepšie výsledky, ako boli známky na vysvedčení.

Študenti boli veľmi dobre pripravení, pohotovo reagovali na otázky komisie. Svoje zohralo aj šťastie pri ťahaní otázok. Ak sa aj vyskytla tréma a stres, myslím, že atmosféra v komisii aj tieto bariéry odstránila a maturita z matematiky bola v pohode (pre tých, ktorí sa učili a vedeli).

Z geografie maturovalo 15 študentov, s výsledným priemerom 1,47. Študenti boli veľmi dobre pripravení, práca s mapou bola tiež na veľmi dobrej úrovni. Väčšinou v komisii prebiehala skutočne odborná diskusia. Treba povedať, že maturita z geografie nie je prechádzka ružovou záhradou (ako si to niektorí predstavujú). Treba mať veľmi veľa naštudované, nachádzať súvislosti, vedieť hľadať príčiny a dôsledky javov, a v neposlednom rade treba mať aj šťastie pri ťahaní otázok. Budúcim maturantom prajem veľa trpezlivosti a chuti do štúdia.

Mgr. Jana Augustovičová

Náuka o spoločnosti

Maturity z NOS prebehli v poriadku. Väčšina žiakov sa svedomito pripravila, súdiac podľa výrazov na tvárach boli spokojní aj s otázkami, ktoré si vytiahli a tomu zodpovedali aj známky. Aspoň ja som bol s väčšinou odpovedí spokojný. Niektorí žiaci (bolo ich naozaj iba zopár) boli nepripravení (alebo im nesadla otázka), a tak tomu

Hodnotenie maturitných skúšok

Prednedávnom brány našej školy opustili čerství absolventi. Opýtali sme sa vyučujúcich jednotlivých predmetov, ako boli spokojní s priebehom maturít.

Slovenský jazyk a literatúra

Tak ako každý rok aj v tomto školskom roku sa maturita zo slovenského jazyka uskutočnila v dvoch formách - písomnej a ústnej. Slohová časť (PFIČ) neprekvapila žiakov ťažkými témami, možno aj preto, že sa počas roka pripravovali na túto skúšku cvičnými domácimi úlohami. Čo však prekvapilo hodnotiteľov maturitných slohov, bolo vysoké percento gramatických chýb. A práve to spôsobilo zníženie konečného percentuálneho hodnotenia.

Písomná maturita obsahovala aj externú časť: test. Ten maturanti zvládli dobre. Ústna maturitná skúška odzrkadlila celkovú pripravenosť študentov. Možno povedať, že sa za svoje vedomosti nemusia hanbiť.

Dúfame, že budúroční maturanti dosiahnu ešte lepšie výsledky, želáme im veľa chuti do učenia a šťastnú ruku pri výbere otázk!

Mgr. Monika Áčová

Anglický jazyk

Všetci maturanti boli na ústne maturitné skúšky pripravení, každý si obhájil alebo dokonca polepšil svoju známu. Budúcim maturantom by som radila veľa sa zaujímať o okolité dianie, pretože podstatou maturity je diskusia o dianí v každodennom živote.

Mgr. Marta Hospodárová

Nemecký jazyk

Maturitná skúška z nemeckého jazyka je záverečnou fázou vyučovania nemeckého jazyka, je dôkazom kvality vyučovania a odrazom získaných vedomostí počas štvor alebo osemročného štúdia nemeckého jazyka. Žiaci maturujú v dvoch častiach a v dvoch úrovniach.

Externá časť /PFIČ/ sa konala 18. marca 2009 a tejto skúšky sa zúčastnilo 6 žiakov. Súčasťou PFEČ je počúvanie

traja...

Obohatiť tento kultúrny zážitok sa snažila aj nechvalne známa kvintánka, ktorá si spolu s páni z praveku zaspievala Pár dní. Po priam famóznom výkone bola ocenená rovnako dobrým CD od zabávajúcej skupiny Klaksón. Na záver chcem oceniť ich orientačnú schopnosť, keďže na prvý pokus správne tipli, v ktorom meste práve vystupujú.

Hanulienka

„Koncert proti drogám?“

Dňa 22. 5. 2009 sa v kultúrnom dome v Senci pre žiakov a profesorov uskutočnil tzv. protidrogový koncert. Po príchode do sály každému padli do oka hudobné nástroje a bolo jasné, že sa nejedná o výchovný koncert, ale o hudobný zážitok.

Vystúpenie s názvom DEJINY ROCKOVEJ HUDBY malo veľmi chytľavú nôtu a niekoľko študentov dokonca postavilo zo svojich stoličiek. Pesničky od Tublatanky, Paľa Haberu veľmi oslovili nielen našich študentov, ale aj profesorov. Najväčší záujem o koncert vyvolala trieda 3.A, ktorá robila pravé koncertové standing ovation a spievali z plných hlasiviek. Samozrejme, iné triedy sa nenechali zahnať. Účinkujúci si na pódium volali žiakov a pýtali sa ich na ich vzťah k internetu a počítaču. Mimochodom, každý vyvolaný musel správne zodpovedať položenú otázku, ktorá väčšinou znela ako sa volá zahraničná pieseň a kto je jej interpret. Tu najviac bodovala trieda sekunda, ktorá mala najviac súťažiacich na pódium. Za dobrú konverzáciu a správnu odpoveď bol každý odmenený kofolou alebo diskom keksami. Niektorí študenti zvládli situáciu na pódium veľmi dobre a hľadali spoločnú, niekedy aj vtipnú, reč s účinkujúcim.

Zaujímavý koncert plný zábavy nás naplnil dobrou náladou a dúfame, že sa takéto vystúpenia budú opakovať.

Lea

Vzácná návšteva

Z predklasifikačného stresu nás dňa 2.6. 2009 vyrušila návšteva futbalistov reprezentácie Slovenskej republiky. Ich autogramiáda a beseda prebiehala v školskej telocvični počas 5. vyučovacej hodiny. Pekne sa u nás rozložili aj s tabuľou sponzorov a zaujali miesto za vzorne pripraveným stolom. Zlidení páni v červených tričkách odpovedali na otázky odborné, aj neobvyklé... Takže otestovali miestami pískajúce mikrofóny. Tieto odpovede nadchli našich žiakov, preto sme ich odmenili potleskom, ktorého reťazovú reakciu spúšťali dvaja žiaci z kvarty.

Po skončení tejto časti nášho stretnutia, prišla očakávaná autogramiáda. Väčšina žiakov sa hrnula k stolu a vyzdvihovali si fotky a plagáty podpísané hosťami (niektoré aj s osobnými venovaniami). Neskrývanú radosť prejavili žiačky 1.A, nemenovaná žiačka sexty, ktorá sa dokonca odfotila s jedným futbalistom, ale aj ostatní futbaloví nadšenci. Som rád, že sme mali takúto jedinečnú možnosť práve na našej škole.

Lubospo, foto: archív

Maturity a súťaže

Výsledky maturitných skúšok

V dňoch 18.-22. mája 2009 v našej škole vládlo nezvyčajné ticho. Naši najstarší spolužiaci sa pasovali s tzv. „skúškami dospelosti“ - s maturitami. A ako dopadli? Nuž, posúďte sami:

Predmet	Počet (M/Ž)		PFEČ		PFIČ		Ústna skúška						
			Priemer %	Počet	Priemer %	Počet	1	2	3	4	5	Priemer	Počet
ANJ B1	24	12/12	63,84	23	68,91	23	3	11	8			2,23	22
ANJ B2	24	16/8	66,58	23	71,09	23	12	10	1			1,52	23
BIO	9	4/5					5	3	1			1,56	9
DEJ	16	9/7					9	3	2	1		1,67	15
GE O	16	9/7					9	5	1			1,47	15
CHE	5	2/3					5					1	5
INF	10	7/3					7		3			1,6	10
MAT	25	17/8	60,55	24			15	7		1		1,43	23
NOS	23	12/11					12	5	3	1		1,67	21
NEJ B1	6	2/4	71,32	5	79	5	2	2	2			2	6
NEJ B2	1	0/1	72,5	1	95	1	1					1	1
SJL	53	30/23	74,05	52	75,99	51	30	15	4	1		1,52	50

Teraz väčšina z nich dokazuje svoje vedomosti pri prijímacích pohovoroch na rôzne vysoké školy. Držíme im palce a prajeme pevné nervy pri skúškach a v ďalšom štúdiu veľa úspechov. O rok tieto starosti čakajú terajších tretiakov a septimanov, ktorí sa budú určite svedomiť a poctivo pripravovať...

anixxa

a do triedy vošla moja spolusediaca.

„Ľudia, máte ísť okamžite do triedy... niečo na vás zase zvalili, je tam aj riaditeľ a...“ nemusela ani pokračovať, všetci sme vedeli čo sa chystá. No netušili sme, že to zájde tak ďaleko. Presunuli sme sa cez chodbu do našej triedy, kde na nás čakala triedna a zástupca riaditeľa.

„Neviem síce,“ začal hovoriť, „prečo sa vždy vyburíte vo vedľajšej triede, no nebudem to zisťovať. Mám dostatok informácií a úplne ste ma presvedčili o tom, že môžem urobiť to, čo práve urobím. Po všetkých pokarhaniach a znížených známkach, ktoré, ako vidím, nepomohli, vás príkazom riaditeľa týmto podmiennečne vylúčujem zo školy.“ Prečítal mená tých, ktorí práve prišli, vrátane mňa. „Tým, že máte ukončenú povinnú školskú dochádzku, mám plné právo vylúčiť vás.“

Kejti

Učiteľ kára žiačku:

- Marika, prečo si si neurobila domácu úlohu?
- Vypadol elektrický prúd.
- A čo si robila potme?
- Pozerala som televíziu.
- Bez prúdu?
- Zapálili sme si sviečky.

Tradičné letné pranostiky

Netreba v júni o dážd' prosit', príde až začneme kosit'.

Keď je leto mokré, býva v budúcom roku drahota.

V lete viacej močí než v jeseni.

Keď júl a august sú rovnako teplé alebo keď júl bol chladnejší než august – bude mierna zima.

Dobrý deň pozná sa už od rána.

Ak je zlé leto, bude pekná jeseň.

Lepšie jedno leto ako sto zím.

V júli do košele obleč sa, v decembri po uši odej sa.

Po lete začína škola. (Vlastný výmysel)

zobierala: Lea

Zamyslenie

Mne sa to predsa nemôže stať

Určite ste to videli aspoň tisíckrát. V televízii, v novinách, časopisoch. Horiaci dom, auto. A okolo stoja ľudia a nečinne sa prizerajú. Nič iné im totiž nezostáva. Iba zúfalstvo a oči pre plač. Skúšali ste sa niekedy vžiť do ich kože? Predstavte si, že v noci sa budíte z nočných mŕ. Ak sa vám počas prvých dní podarí zaspáť, môžete si gratulovať. Pred očami máte neustále obraz ohňa pohlcujúceho váš jediný majetok. A vy stále rozmýšľate len nad tým, prečo ja? Prečo práve teraz, keď sa mi začalo konečne dariť? A vôbec, čo budem teraz robiť?

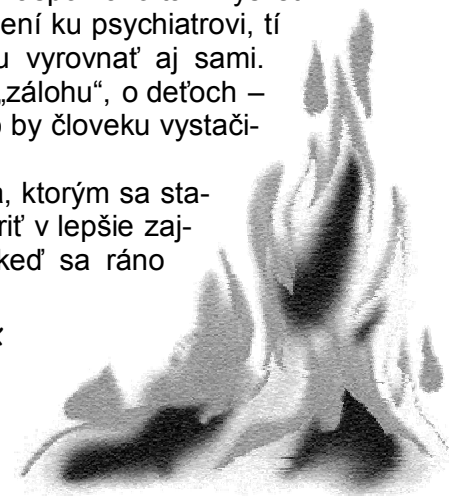
Peňazí niet, doba je zlá, zadarmo vám nikto nič nedá. Aha, mám to predsa poistené. No kým sa spamätáte, v lepšom prípade len polovicu si zoberie *lízingovka* alebo banka, tretinu dáte na úradné vybavovačky a ak sa k vám po mesiacoch ľahaníc dostane aspoň pár drobných, môžete od radosti začať skákať po strop. Bývate u sústrastnej rodiny, či skutočných kamarátov, ktorých ozaj spoznáte až v núdzi, auto si požičiavate od susedov, známych, ktorí majú nejaké to navyše.

No treba ísť ďalej a postaviť sa na nohy. Ako ľahko sa to hovorí. Vaše nálady sa striedajú od maximálnej depresie po stavy momentálnej vyrovnanosti, keď ste schopní aspoň ako tak myslieť.

Slabšie povahy si zájdu na pár sedení ku psychiatrovi, tí odolnejší sa s tým možno zvládnu vyrovnať aj sami. Zasa raz zháňať niekoľko tisíc na „zálohu“, o deťoch – študentoch, ktorí minú denne to, čo by človeku vystačilo na týždeň, ani nehovoriac.

Život však pokračuje a ľudia, ktorým sa stane niečo podobné, musia začať veriť v lepšie zajtrajšky. Ale čo z toho, keď vždy keď sa ráno prebudíme je dnes?

Hanulienka, special thx
to Rubico (kvinta)

Naše cesty za poznáním

Exkurzia - Cerová

Píše sa štvrtý máj, čas pol deviatej a 29 hormónmi zmieta-ných pubertiakov nastupuje do (na náš veľký obdiv) nového luxusného autobusu. Čakali sme totiž starú, rozheganú karosu, na ktorú ma každý z nás veľmi pestré spomienky. Posadali sme si a autobusom sa zaraz začali ozývať naše výbuchy smiechu a pospevovanie (zväčša však falošné) prerušované len slastným mľaskaním a šuchotanim niečoho dobrého pod zub.

Celí natešení sme vyrazili. Nie že by sme celé noci nevedeli spať zo vzrušenia, že uzrieme úchvatné veľkolepé vrtule - veterné elektrárne, len sme boli celí „happy“, že konečne po dvoch rokoch vypadneme z tohto ústavu a zmeníme pôsobisko našich darebáctiev. Po dvoch hodinách cesty, ktoré ubehli tak rýchlo, že sme sa ani nena-zdali, sme konečne dorazili do nášho cieľa - Cerovej, kde ten zákerný vietor, ktorý vie pekne rozčúliť, dá pokoj len na dva dni z celého roka.

Približne desať minút sme prijímali do našej šedej kôry rôzne informácie týkajúce sa vzniku tohto ekologického skvostu. Netuším, či sme tak herecky nadaní alebo ten zaujatý výraz na našich tvárach bol úprimný a odzrkadľoval naše ozajstné pocity. Aj keď blesky z „foťákov“ lietali kade-tade, často sa vyhli danej téme a hlavným bodom záujmu sa stal náš narcizmus. :-)

Plní novonačerpaných vedomostí sme si pobehali po lúke, schrúmali posledné zvyšky potravy, čím sme načerpali sily na cestu domov. Naskákali sme do autobusu a hurá do Senca.

Alex

Slniečko

Materské centrum Slniečko sa zaoberá aktivitami rôzneho charakteru. Pomáhajú mladým matkám, radia im a vytvárajú skvelé podmienky pre vzdelávanie malých detí. Tomuto centru pomohla aj naša škola tým, že poskytla zodpovedných žiakov na zbieranie peňazí. Za 1 euro, ktorým ste podporili MC, ste dokonca dostali aj darček-malú magnetku s nápisom: „Ďakujem, že si mama.“

sajmona

ky obzerali spúšť naokolo. Ani nás nenapadlo, že robíme pekne hlúpu vec.

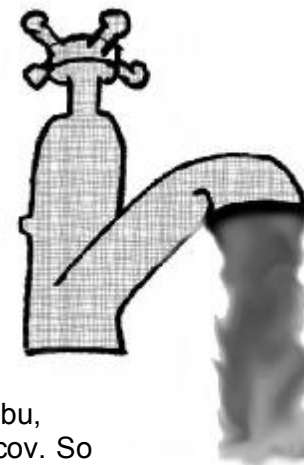
Zrazu sa za dverami ozvali hlasy, ktoré už určite nepatrili našim spolužiakom a tiché zavrzganie nás vytrhlo zo zamyslenia nad páchatelom. Naše pohľady sa v tom okamihu stretli s očami zástupcu riaditeľa, a s celou partiou žiakov, ktorým trieda patrila a nevychádzajúcim z údivu nad tým, čo vidia (teda väčšina). Áno, to bolo síce ohurujúce, no oveľa viac prekvapivé bolo, že tam stojíme my dve. Ja s fixkami v rukách a Heily, opierajúc sa o tabuľu, obe s premočenými Converskami.

Po chvíli ticha prekročil zástupca prah dverí, zastavil tečúcu vodu a prehovoril ukazujúc na nás: „Podďte so mnou!“ Rýchlym krokom vyšiel opäť na chodbu, kde sa zhromaždilo veľké množstvo zvedavcov. So zatajeným dychom sme kráčali cez dav ľudí za ním netušiac, čo nás čaká. „Tak...“ prehovoril, keď sme sedeli oproti nemu v malej kancelárii. „Nebudem komentovať to, čo som práve videl. Je mi jasné, čo máte za lubom, sledujem vaše rebelantské činy už od začiatku minulého roka. Ak nepomôže prísnejší režim, budeme musieť rázne zakročiť.“

Heily pozorne sledovala zástupcu riaditeľa ako pokračuje vo svojom monológ, no ja som po prvých vetách počula len... blááblá-ábláá... Zdalo sa mi to hrozne nefér. Bolo to nefér! Mali sme voľnú hodinu, boli sme v nesprávnom čase na nesprávnom mieste, môžeme za to my. Ako vždy. Odchádzali sme zo školy s ešte väčším pocitom neférovosti, v hlúčiku, človek by si pomyslel, že chystáme sprisahanie.

Dni plynuli a učiteľia sa k nám stále správali ako k najhorším. Ich prednášky patrili už ku každodennému rozvrhu, aj keď sme sa správali úplne normálne, celkom ako iné triedy. Zvykli sme si. Od osudného dňa prešli presne tri týždne. Zhodou okolností mala polovica triedy v ten deň našu oddychovú hodinu bez učiteľa a spríjemňovali sme si ju leňošením na laviciach v prázdnej triede čakajúc na zvonenie. Jediným zdrojom hluku v triede bola partia chalanov hrajúcich „Bang“ a tiché zvuky z nejakých slúchadiel a mobilov.

„Bude zvoniť...“ prehovoril niekto a všetci sa automaticky zdvihli. Súčasne sa z hlukom odsúvajúcich sa stoličiek otvorili dvere

(Možno existujúci) zázrak

Opäť sa to začalo. Znova ten istý stereotypný život v ústave, rovnaké prežívanie z hodiny na hodinu, s rovnakými ľuďmi v čoraz deprimujúcejšom prostredí, no predsa je všetko úplne iné. Moja vypnutá myseľ nedokázala vnímať všetky podnety, a tak sa len ponárala do ríše snov. Zo zasnenia ma vytrhol šok z fyzického napadnutia. Aj keď som videla len zahmlené obrysy, podľa naliehania som zistila, že to bude Heily a pravdepodobne chce komunikovať. Bolo celkom zábavné sledovať ju ako otvára ústa. „No, čo si prosíš?“ vzdala som sa empétrojky. „Poď sa pozrieť! Tí satanistickí cvoci si spravili v triede mesto...“ Ťahala ma z lavice. Zazerala som na ňu trochu nechápavo. „Počkaj,... čo? Mala som halucináciu z nejakého psychotrilleru.“ „Proste len poď von...“ zahlásila, no na moje šťastie zazvonilo.

„Nemčina... som rada, aspoň ma neobetujete satanovi na katedre.“ Prehovorila som znudene, vzala si veci a sťahovala sa do mrazivého podzemia školy. Nezáživná hodina bez učiteľa a neprijemné prostredie naše myslenie vôbec nepovzbudili a z bežne odignorovanej nemčiny sme odchádzali s bezvýraznými tvármi päť minút pred zvonením. S Heily sme si ľahli na lavičku pred triedu, premýšľali nad osudom tohto neorganizovaného ústavu a dúfali v akýkoľvek zázrak. Ona síce viac premýšľala nad tým, ako sa otvoria dvere vedľajšej triedy a uvidí Anthonyho kučierky a miskú čerešní, s ktorými sa budú zabávať. Mňa už dianie na našej chodbe a v celej škole dlho dosť nezaujímalo. Avšak, dnes sa malo všetko zmeniť.

Heily túžobne jedným okom sledovala dvere, no za nimi vládlo absolútne ticho. „Mám taký pocit, že tam nikto nie je.“ „Hej, na to som prišla. Nie je tamto pri dverách voda?“ Vstala a ja som ju s nevôľou nasledovala. Nebola to práve moja obľúbená miestnosť. Pohľad, ktorý sa nám naskytol potom, nám doslova vyrazil dych. Trieda vyzerala, akoby sa ňou prehnalo zopár tornád a dažďová prehánka. Z upchatého umývadla tiekol drobný vodopád a voda tvorila tenkú vrstvu asi cez polovicu triedy. V nej akoby naschvál ležali súmerne poukladané otvorené množstvá učebníc. Okná otvorené dokorán, stena, tabula a lavice popísané oplzlými slovami a provokujúcimi obrázkami. Nenachádzali sme slová. Mičky a opatrne sme bez rozmyšľania vošli dnu. Kráčala som po špičkách ku katedre obsypanej vypísanými fixkami a inými nechutnými vecami. Heily otvárala zničenú tabuľu, ja som zatiaľ skúmala písacie pomôcky, ktorými záhadná osoba popísala učiteľskú stoličku. Priebran zabuchol dvere, no my sme si stále mlč-

Cesta na Kubu, II. časť

Hicacos je 22 km dlhý polostrov, ktorý vybieha do Atlantického oceánu. Tu leží aj najznámejšie kubánske letovisko Varadero. Na Kube vás veľmi zaskočí absolútna vlhkosť vzduchu. V hoteli neexistuje suchý uterák, už keď ho upratovačka vymieňa, tak je vlhký. Všetky veci vyložením z kufra zvlhnú. To je poznatok na úvod.

Prvé dva dni sme si užívali slnko, krásne tyrkysové more a snehobielu pláž. Na tretí deň prišiel prechod frontálneho systému nad Karibikom. Prechod frontu nad Atlantickým oceánom vyzerá strašidelne. More buráca a ženie obrovské vlny na pobrežie, oblaky sú šedé a ťažkopádne a tie hrdé kokosové palmy, ktoré ešte včera stáli vzpriamene ako vojaci, pokorne kľakajú do horizontálnej polohy. Teda neviem si predstaviť ako to vyzerá počas hurikánu ...

Na pláži veje červená vlajka a hoci len malý pokus dotknúť sa špliechajúcej vody trestá plavčík ráznym písknutím pišťalkou. Turisti sa potulujú po hoteli, bary sú plné. Hotelový manažment proti trudnomyselnosti nahnal do hotelovej lobby kubánsku kapelu. Prvá Guantanamera na „Ostrove slobody“. Deň sme prečkali prechádzkou po pobreží a potulkami po baroch. Mojito poteší, ja, pochopiteľne, bez rumu.

Ďalší deň, ale v počasí nič nové. More buráca, vietor sa ešte nerozhodol, či palmu pod oknami vyvráti hneď alebo až poobede. Personál vycvičený letnými hurikánmi robí všetko preto, aby si turisti z počasia nerobili ťažkú hlavu. Zasa nám zostáva prechádzka, tentoraz už ďalej od hotela. Obedujeme v plážovej reštaurácii, rodičia sa napchávajú homárom a paelou, ja nervózne naháňam po tanieri zrnká ryže a teším sa do hotela, lebo morské potvory nejem. K obedu ďalšia Guantanamééra, od ďalšej kapely v centre Varadera. Do hotela sa vraciame cez nákupné centrum. Asi päť obchodíkov so suvenírmi ponúka zhruba ten istý tovar - tri druhy rumu, tričká s Che Guevarom, bongá a cigary.

Nasledujúci deň už nechceme riskovať zlé počasie, tak objednávame výlet do Havany. Našťastie sviati slnko, front sa vybral kamsi do Mexického zálivu. Havana je krásna a smutná zároveň. Spustené domy, prázdne obchody, ale všetci sa usmievajú, spievajú a tancujú. Sú dobrosrdeční a nesmierne ochotní vyriešiť akúkoľvek situáciu. Povinná návšteva výroby rumu, pravá továreň na výrobu cigár s čítaním revolučnej tlače (to je tradícia). Prehliadka starej Havany, obed s povinnou Guantanamérou, nová Havana, nábrežná trieda Malecon...

Osobitnú kapitolu Kuby tvorí Ernest Hemingway. V Havane v hoteli napísal román Komu zvoní do hrobu. Za peniaze za vydanie románu si kúpil malú usadlosť blízko Havany, dnes je tam múzeum. Nobelovu cenu za literatúru venoval svojmu obľúbenému ostrovu. V centre Havany sú dodnes jeho obľúbené bary. Všetci turisti si v nich dávajú jeho obľúbené mojito a daiquiri. Sama som ochutnala, síce bez rumu, ale za to s Guantanaméérou do ucha.

Ostatné dni nám uplynuli pokojne a rýchlo. Počasie sa už nehevalo, ešte ďalšie výlety a zasa sedím na letisku... Nasledovať bude nekonečných 10 hodín v lietadle, ale o tom som už písala. Bohužiaľ, obávam sa, že ak si toto naši prečítajú a pochopia, že som opísala hlavne problematické zážitky, tak môj budúci príspevok do Gymkáča bude na tému „Južná cyklotrasa Senec – Horný Močenok“.

KikaK

Exkurzia do Gabčíkova

Dňa 27.5.2009 sa uskutočnila exkurzia do Gabčíkova, ktorej sa zúčastnili študenti 3.A, septimy, doplnení zopár vyvolenými z 1.A. Cestovali sme autobusom a mikrobusedom. Cesta autobusom bola zaujímavá, ale aj kaskadérska. Pán vodič bol asi čerstvý absolvent vodičského kurzu... Keď sme vyrazili, pripadali sme si, akoby sme boli na kolotoči, pretože každé vodičovo preradenie sme zacítili. Akonáhle prišiel nájazd do kopca, tak nám zakaždým „skapal“ motor. Po utrúpanej ceste sme konečne dorazili do cieľa. Hurá, máme tridsaťminútovú prestávku a potom nasleduje prehliadka priehrady. Voda z každej strany, prechod cez všetky prechody pre chodcov, ktoré sme našli... Neskôr sme sa dostali dovnútra, do predýchanej miestnosti s jedným maličkým oknom, kde sme sa prostredníctvom fundovaného zamestnanca dozvedeli niečo bližšie o vodnom diele. Vzhľadom na sťažené podmienky sme sa na výklad veľmi nesústredili. Po ňom sme sa s prilbami na hlave išli pozrieť na turbíny a následne rozlúčili. Tým mala byť naša exkurzia ukončená, ale keď už sme v Gabčíkove, prečo neísť hneď aj do Čuňova?

V Čuňove sme okrem vody, vody a vody mohli vidieť aj kanál, v ktorom zvyknú trénovať naši úspešní vodnoslalomári.

Tento výlet by som chcel odporučiť všetkým, ktorým chýba veľa vody a radi sa na ňu pozerajú, pretože sme videli vodu, vodu, turbíny a opäť..... vodu. :)

Napadá mi len pieseň „Voda čo ma drží nad vodou“...

Peter Pažitný,3.A

- KEDY? 16.07.2009 - 18.07.2009
- KDE? Trenčín letisko
- KTO? Živé kvety, Tomáš Sloboda, Hex,...

MINIKVAS:

- KEDY? 21.08.2009 - 22.08.2009
- KDE? Modra - kúpalisko
- KOLKO? na mieste 23 €
- KTO? Karpina, HT, Midi lidi, Horkýže slíže, Vypsaná fixa, Bauchklang, Čechomor,...

Toto je len úzky výber toho najlepšieho, veľa ďalších nájdete na internete.

Prajem Vám počas leta veľa zábavy :-)

Sajmona

LE(zežer)TO

Neviem prečo leto?

Šak leto tu stále *není*,

počasie sa vkuse mení,

Komu sa lení,

tomu sa zelení.

Vidím, že už sa zelení tráva,

pekne si to so mnou máva,

je to silnejšie ako káva,

a hneď mám z holuba páva,

sa tu povráva,

že aj Strana dáva.

Ale to je už iná reč,

podme od toho radšej preč.

Vizionár Fico predpokladal 4% rast,

asi aj za Sláviou sa recykluje plast.

Jedno vodné na dva ťahy,

niečo sa mi s toho marí,

z hlavy sa mi už parí,

a v škole sa *moc* nedarí.

Ľudia, pozrite sa, čo s vami robia bylinky,
radšej ich rýchlo *skovajte* do skrinky.

Nager

vám ho „nahradil“. Keď ste ešte neboli na žiadnom feste, nikdy nie je neskoro to napraviť. Ja som si festivaly zamilovala hneď na prvý pohľad... Spanie v stanoch, deň-dva nabité koncertmi, skvelí ľudia, TOI-TOI... Proste láska na prvý pohľad. A tie zážitky a spomienky sú ako Mastercard... Na nezaplatenie...

Dúfam, že som vás aspoň trochu inšpirovala, kam sa vybrať počas leta.

holy

FESTĀKY na Slovensku

Rádio expres Xfestival:

- KEDY? 19.06.2009 - 20.06.2009
- KDE? Zlaté piesky BA
- KOLKO? 15€ -jún, 12€- predpredaj, 20€- na mieste
- KTO? Polemic, Hex, Gladiator, IMT Smile, ďalší

ART Film:

- KEDY? 20.06.2009 - 27.06.2009
- KDE? Trenčianske Teplice – Trenčín
- O ČOM? Medzinárodný filmový festival Artfilm je významná kultúrno-spoločenská udalosť. Artfilm prezentuje aj slovenské filmy. Nejedná sa len o profesionálne diela, ale aj o práce študentov, ktoré vznikli na umeleckých školách.

Dobrý festival:

- KEDY? 26.06.2009 - 28.06.2009
- KDE? Prešov, Kúpalisko Delňa
- KOLKO? permanentka 18€
- KTO? Para, IMT Smile, Peter Lipa, atď

Tajvanleto:

- KEDY? 26.06.2009 - 27.06.2009
- KDE? Košice, lokalita Tajvan Čaňa
- KOLKO? 10 €
- KTO? Katka Knechtová, Desmod, Gladiátor, Smola a hrušky,...

EKOFEST:

- KEDY? 10.07.2009 - 11.07.2009
- KDE? Trnava, Amfiteáter
- KTO? Polemic, Konflikt, Smola a hrušky...

Bažant POHODA:

Výlet do Schönbrunn

V stredu 3.6.2009 sme sa zo školy vybrali na výlet do Viedne. Po odchode zo školy nás zastihla asi hodinová zápcha od Senca po Metro. V bratislavskej Petržalke nastúpila do nášho luxusného autobusu sprievodkyňa, ktorá nás mala sprevádzať.

Keď sme prišli k Schönbrunn, boli sme celí dolámaní z dlhej a namáhavej cesty. Prv ako sme išli na prehliadku, rozdelili sme sa do dvoch skupín. Prvá skupina išla na obhliadku záhrady a druhá si išla prezrieť zámok. Tu sme dostali elektronické zariadenie, ktoré vyzeralo ako malé rádio a to nás oboznamovalo s jednotlivými miestnosťami v našom slovenskom ????? českom jazyku.

Po prehliadke sme sa vybrali do tamojšej zoologickej záhrady. Rozdelili sme sa do menších skupiniek, a potom nastal rozchod. Ja s mojimi dvoma spolužiakmi Adamom a Sašou sme sa rozutekali ako prví. Uvideli sme nádherného červeného vtáka s rozpätím krídel asi dva metre. Rozhodli sme sa, že pôjdeme hore kopcom do lesa. Stretli sme tam štyroch našich spolužiakov a vybrali sme sa hľadať pandy, no nenašli sme ich. Namiesto toho sme našli tučniaky. Boli veľmi pekné. Asi o desať metrov bola temná miestnosť, ktorá mala presklennú podlahu, pod ktorou bolo vidieť plávajúcich tučniakov. Zahliadli sme aj dvojmetrové mrože. Neskôr Saša a Adam objavili obchod, v ktorom strávili asi pol hodinu nakupovaním pre súrodencov. Nezostali im žiadne peniaze. Keď sme prišli na detské ihrisko, boli veľmi smädní. Keď som videl, akí sú zúfalí, tak som im požičal nejaké drobné. Po chvíľke oddychu sme našli zvláštny tunel, v ktorom boli malé okienka s hlodavcami. Napokon sme našli smerovú šípku, ktorá ukazovala na pandy. Tak sme sa tam išli pozrieť. Stretli sme aj pani učiteľky. Pandy sme našli. Vylihovali si na strome a relaxovali. Romana nám ukázala, kde je aj miestnosť s koalami. Hneď oproti bola budova s rybami a hmyzom. Boli tam krokodíly, ohrozené druhy motýľov, morské rybky... No nesmiem zabudnúť ani na medúzy, úhory, pirane, raje ba aj zelené a pod UV lampou biele škorpióny. Po prehliadke tejto budovy sme sa ponáhľali k východu, lebo už sme museli odísť.

A tak sme úspešne zvládli prehliadku Schönbrunn. Keď sme prišli do Senca, boli sme radi, že sme už doma, ale aj nešťastní, že sme tam neostali dlhšie. Každému toto nádherné miesto odporúčam.

Ronald Kőszikla

Ako na nás „spíkovali“ po nemecky...

Trieda *sexta* sa konečne dočkala očakávanej a jedinej exkurzie v tomto polroku, za čo veľmi vďačíme pani profesorku Baloghovej, ktorá nás spolu s pani profesorkou Durayovou vzala objavovať a nadobúdať informácie o výučbe nemčiny. Ráno sme vymenili zvyčajné školské lavice za lavičky na železničnej stanici a pomaly sa schádzali čakajúc na vláčik do BA. Na počudovanie mnohých sa tu objavili tváre, ktoré sa neukazovali v škole často, no neodolali prísť a dozvedieť sa v ten upršaný deň čo to nové. Možno len nechceli byť ukrátení o zážitok previezť sa vlakom zo Senca do BA.

V Bratislave nás čakala drobná spfška dažďa a trochu zmoknutí sme napokon po krátkej prechádzke mestom nečakane zastali pred nevýraznou budovou s názvom GOETHE INSTITUT. Niektorých okamžite očaril nápis – značka jedného známeho piva a neváhali spraviť pár krokov navyše a pokochať sa. My ostatní sme nezainteresovane postávali a čakali, kedy začne tá tajuplná prehliadka inštitútu. Čo tam vlastne budeme robiť?

Posedeli sme si v šatni, pokochali sme sa odrazmi v zrkadlách a milo vyzerajúca teta nás zaviedla do nemeckej knižnice, kde nás usadila všade kam sa dalo. Jej rozsiahly monológ v nemeckom jazyku dopĺňaný slovenskými slovami bol pre mňa aj pre ostatných prekvapujúco zrozumiteľný, aj keď zívajúce tváre naznačovali, že nebol dostatočne zaujímavý. Viac nás zaujali hudobné časopisy v nemčine (texty sme si síce veľmi nevyšmali), pri ktorých sme sa chvíľu zdržali. Nasledovala krátka prezentácia s výkladom tentoraz čisto v nemčine, kde mi už robilo problém pochopiť pointu vety. Preto občas nastalo trápne ticho, kedy sme pravdepodobne mali nájsť nejaký zmysel no... bohužiaľ.

Po krátkom filme a vyriešení tajničky sme odmenení odznakmi s nápismi „Na und?“, „Tschuss“, „Freund“... odchádzali a lúčili sa s Goetheho inštitútom. Naše myšlienky však smerovali k rozchodu a onedlho sa stali skutočnosťou. Po návšteve istého známeho fastfoodu a pár obchodov sme sa pobrali späť na stanicu. Celý vagón patrilo nám a chvíľe sme si krátili vzájomným fotením. Po pár minútach sme uvideli za oknami známe prostredie, opäť som sa ocitla v zástupe vychádzajúcich spolužiakov a vdýchla omamnú vôňu Senca.

kejti

3. **LOLLAPALLOOZA:** Vystúpili tu: Red Hot Chili Peppers, Pearl Jam ...
4. **NATURE ONE:** Koná sa na americkej základni Pynda. Mali hosť napríklad Paul van Dyk...
5. **ROCK AM RING:** Na nemeckom feste boli Linkin Park, Muse, U2, Sting, Aerosmith, Kiss, R.E.M., Metallica, Depeche Mode, ...
6. **DANCE VALLEY:** na festivale elektronickej hudby hralo mnoho DJ-ov (Paul van Dyk, Carl Cox, Marco V., ...).
7. **SÓNAR:** Beastie Boys a mnohí ďalší účinkovali na španielskom SÓNAR-e.
8. **SZIGET:** v Maďarsku vystúpili Chemical Brothers, Faithless, Nine Inch Nails, ...
9. **FUJI ROCK FESTIVAL:** pri Tokyu vystúpili Muse, Iggy Pop & the Stooges, The Cure....
10. **ROSKILDE:** V Dánsku sa predstavili The Who, Beastie Boys...

Nie všetky tieto festivaly musia byť pre vás zaujímavé. O niektorých z nich ste teraz možno počuli prvýkrát. Nám sú známejšie asi tie, ktoré sú čo najbližšie k nášmu bydlisku, alebo sa aspoň nachádzajú na území Slovenska. Veď načo chodiť do sveta, keď máme dostatok festivalov aj tu alebo v susedných Čechách či Rakúsku. Medzi také patria:

NOVAROCK: jeden z najväčších Európskych festivalov sa každoročne koná len 60 km od slovensko-rakúskych hraníc!

ROCK FOR PEOPLE: český festival, ktorý sa konal v Hradci Králové.

BAŽANT POHODA: Trenčín, festival je známy pestrosťou programu a mnohými sprievodnými akciami.

LETNÁ FILMOVÁ ŠKOLA: v Uherském Hradišti je veľkým jedinečným multikultúrnym festivalom – predovšetkým filmovým, ale tiež hudbným a divadelným.

MASTERS OF ROCK: najväčší rockový festival v ČR sa koná vo Vizoviciach.

Okrem týchto festivalov sú ešte festivaly Hrachovka (ČR), Summer of love (ČR), Double X (SR), Uprising reggae festival (SR), Minikvas (SR), Trutnov open air (ČR) alebo Medzinárodný filmový festival v Karlových Varoch.

V súčasnosti sa zrušilo zopár festivalov, napr. Hodokvas, Cibulák, Bláznivé leto na Domaši alebo Orava rockfest atď. Ale to nám snád nezabráni si leto užiť v plnej miere tak či tak.

Ak ste práve medzi tými, ktorých fest sa zrušil, nájdite si iný, ktorý by

Tešíme sa na leto

Festivaly

Leto je čoraz bližšie a všetci si už plánujú svoj program. Hľadajú si najlepšie miesto na dovolenku, oddych, ale aj brigádu. Pre mňa osobne je čas letných prázdnin najlepšie využitý a strávený na nejakom dobrom koncerte alebo festivale. A práve festival je to, na čo sa celý školský rok teším najviac. Práve preto som si pripravila taký veľmi krátku náhľad do histórie, ale aj súčasnosti festivalov.

História:

Slovo festival pochádza z roku 1589, kedy sa o ňom po prvýkrát objavila zmienka. Pochádza zo stredovekej angličtiny (feast), francúzštiny a aj latinčiny (festivus) a má význam oslavovať alebo oslava. Festivaly môžu byť rôznych druhov: náboženské, hudobné, pívne, školské... V každom prípade ide o oslavu určitej spoločnosti, ktorá má spoločné záujmy, veci a túžby. Najstaršie festivaly usporadúvali už staroveké kmene a konali sa na počesť najvyšších Bohov.

Oficiálny začiatok:

Prvý oficiálny dokladovaný festival sa konal 23. 12. 1851 v americkom meste Kossuthu a volal sa The Bar Festival. Vznikol z jarmokov, kde sa predvádzali muzikanti, umelci alebo potulní herci. Na začiatku malo prevažne divadelný a umelecký charakter, hudba bola len vedľajším článkom.

To sa zmenilo s príchodom Jazzu. Popularita festivalov spočiatku rástla len v Amerike, ale časom sa dostala aj do Paríža, Londýna a Berlína. V dnešnej dobe je o mnoho viac hudobných festivalov ako divadelných alebo výtvarných. Spýtajte sa niekoho, aké festivaly pozná. Určite vám odpovie veľa skvelých festivalov, ale je takmer isté, že všetky budú hudobné. Časom sa popularita festivalov tak rozrástla, že na svete ich máme stovky.

10 najpopulárnejších a najväčších festivalov na planéte:

1. **EXIT:** najväčší multižánrový festival v juhovýchodnej Európe, v Srbsku. Vystúpili tu napríklad Beastie Boys, Snoop Doggy Dog, Wu-Tang Clan,...
2. **GLASTONBURY:** koná sa 10 km od rovnomenného mesta a zahrali tu Ringo Star, Fat Boy Slim, Daft Punk, Chemical Brothers, Björk,...

Rakúsko 2009

Počas jedného predĺženého víkendu v máji sa konal výlet do Rakúska. Presnejšie to bolo 8. a 9. mája. Na tento výlet ste mali možnosť nahlásiť sa u pani Oberhauserovej. Bohužiaľ, z pôvodne plánovaných 15 študentov, sme nakoniec šli iba dvaja (samozrejme sme sa len "s veľmi ťažkým srdcom" zmierili s tým, že pôjdeme v podstate bez dozoru).

Zo Senca sme odchádzali okolo štvrtej ráno, no nedosnivané sny sme bez problémov dohnali dospali v autobuse. Jednoducho povedané, hneď ako sme vyštartovali, som to "zalomila" a k vedomiu som prišla až o pol ôsmej ráno, keď sme už dávno boli za hranicami.

Prvou zastávkou bolo hlavné európske mesto kultúry – Graz (hlavné mesto Štajerska), tiež známe ako mesto študentov, je tu totiž 6 univerzít (cca 50 tisíc študentov). Prezreli sme si naozaj krásne staré historické centrum a tiež dominantu mesta Schlossberg. Samozrejme, keďže som sa naň bola pozrieť ja, tak ho museli práve rekonštruovať, čiže vežu s hodinami som videla akurát tak cez lešenie. Z tohto zámockého vršku sme mohli vidieť celé mesto ako na dlani. Môj pohľad upútalo zvláštne tmavozelené čudo. V prvom okamihu mi prebehlo hlavou, že je to nejaký obrý mimozemšťan, no po bližšom pohľade som si uvedomila, že to je len budova Kunsthauasu.

Bol vyhlásený rozchod a prevažná väčšina z nás sa s chuťou pustila do obedov z domu. Potom si každý prezrel mesto, šiel kam chcel a o pár chvíľ sme sa opäť stretli v autobuse. Pohodne sme sa odviezli ku Schloss Eggendberg. Tento zámok ma zaujal najmä jeho osadenstvom. Teda, lepšie povedané osadenstvom jeho parku. Ešte som asi nikdy nevidela toľko živých pávov a ešte k tomu s rozťahnutými chvostami pokope. Samozrejme, aj interiér zámku bol veľmi zaujímavý (a na jeho dôkladnejšiu prehliadku by som potrebovala o trochu viac času).

A opäť nasledovala cesta autobusom. Tentokrát do Klagenfurtu. Prišli sme neskoro popoludní, no kým sme sa ubytovali, bol čas večere. Program bol voľný. My sme sa rozhodli pre romantickú prechádzku ku jazeru. Vedúce zájazdu nám ochotne ukázali, kade máme ísť ku Wörther See. Nemohla som si nevšimnúť precízne upravený park a okolie jazera a tiež čisté hlavné ulice. Musím len skonštatovať, že Rakúšania sa o svoje okolie starajú oveľa lepšie ako my (ale to len tak mimochodom).

Druhý deň začal oveľa neskôr ako ten prvý. Raňajky boli

v prijateľnom čase aj pre tých najväčších spachtošov, čiže o ôsmej. Po tom, ako sme sa posilnili, sme sa opäť zbalili do svojich ruksakov a mini cestovných tašiek a naložili ich do autobusu. A verte, či nie v priebehu troch hodín sme stihli obehnúť celý svet. Navštívili sme totiž Minimundus, v ktorom sú modely viacerých svetových pamiatok. Môžem sa pochváliť, že som videla štart rakety, stála som pod Eifelovkou a odfotila som sa aj pri Ramesseu, či Chráme sv.Petra.

Po Minimunduse nasledovala krátka prehliadka mesta Klagenfurt (pri ktorej sme takmer rozbili fotoaparát). Okolo druhej popoludní sme sa vydali na cestu späť. No ešte sme sa zastavili na hrade Burg Hochosterwitz. Teda, poviem vám, cesta lanovkou hore na hrad je celoživotným zážitkom. Som síce zvyknutá na výšky (veď bývam na 8.poschodí), ale nebolo mi veru všetko jedno pri pohľade na konštrukciu lanovky a strmé bralo, na ktorom hrad stojí. Ale tá troška strachu v mojej dušičke a značné množstvo adrenalínu v krvi potom stáli za ten pohľad zhora. Hrad ako taký ma, no pravdupovediac, veľmi nezaujal, no jeho okolie najmä výhľad na všetky svetové strany viacnásobne prevážili sklamanie z interiéru a exponátov v hrade.

Späť na parkovisko sme sa ale rozhodli ísť pešo, obchádzkou nám to trvalo síce polhodinku, ale lanovka ma naozaj nelákala. Týmto sa naše poznávacie potulky skončili a už naozaj neostalo nič iné, len sa naprieč Rakúskom pobrať domov. Na záver chcem len dodať, že tí, ktorí ste rozmýšľali, či ísť alebo nie, prišli ste o kopy zážitkov (ale ušetrili dosť peňazí).

anixxa

GAB má TALENTY

Jana „Džana“ Šípošová z 3.A a Dominika Melničuková z kvinty ukázali svojim spolužiakom svoje nadanie. Obe hrajú na klavír a ide im to veľmi dobre. Navštevujú ZUŠ už niekoľko rokov a to, čo sa naučili ukázali svojim spolužiakom.

Dievčatá hrali rôzne skladby, ku ktorým nám vždy niečo povedala pani učiteľka zo základnej umeleckej školy. Džanka hrala valčík, polku a jednu jazzovú pieseň a Dominika nám ukázala ako skladateľ vníma farby žltú a červenú. Nakoniec si spolu zahrli štvorručku na jednom klavíri.

Ďakujeme dievčatám za spríjemnenie maturitného týždňa a aj za to, že nás trochu zaviedli do sveta umenia.

sajmona

Školský výlet 2.A

Konečne Blanka prestala odpočítavať a my sme nasadli do päťhviezdičkového autobusu. V sprievode dvoch mega super eňoňo profesoriek sme vyrazili do známej destinácie Bojnice. Cestou sme natrafili na malebnú dedinku s poetickým názvom Koš. Po dlhej ceste sme docestovali do Bojníc a pred nami sa týčil kopec kopcov. Autobus tlačil a vrčal, stále sme dúfali, že už zastaví. Ale nie!

Vyšli sme až na samotný „megavrch“, ďalej už, prisahám Bohu, žili iba kamzíky, a tak sme konečne vystúpili. A do ri*i! Chata Bajč! Podľa nás táto chata zažila nášho starého otca a Jánošíkovho ešte staršieho otca, v sprche si močil nohy samotný Lenin. Keďže táto chata bola luxusný historický objekt, bola nám nakázané „využiť sa!“

Privítala nás jedna milá pani, ktorá nám ukázala naše apartmány. A tak sme sa ubytovali. Hneď potom niekoho napadlo spraviť si malú prechádzku do Bojníc. Veď sme šlapali len dva kilometre! Našťastie Bojnice nesklamali. Keďže sme nemali obed, tak nás, reku, napadlo „Poďme sa najesť.“ Šeci sme si dali parádne bryndzáky, niekto fajn é vychladene pívko Pilsner a opäť kopcom do chaty. Nastal večer a všetci sme si popriali dobrú noc a ľahli spať.

Na druhý deň nás čakala ZOO. Tam sme si vypočuli zaujímavú prednášku o zvieratkách. Tí odvážnejší z nás si na vlastnej koži vyskúšali pocit krotiteľa hadov. Neskôr sme dostali rozchod a každý sa vydal svojím smerom. Niektorí za šelmami a opicami, iní za vtákmi a hadmi a niektorí sa išli najesť. Po ZOO prišla možnosť návštevy hradu. Keďže to bola neskutočne lákavá ponuka, išlo tam minimum triedy.

Tí bez kultúrneho cítenia sa vydali opäť na chatu. Nastal večer a všetci zaľahli. No zrazu okolo druhej v noci sme sa zobudili na buchot. Kocka. Keďže on si ukradol minerálku, tak aj my sme si ukradli kofolu. Na tretí deň, ako to už chodí, sme sa všetci *spakovali* a išli kade-ľahšie domov.

Celkové dojmy z výletu sú super a tešíme sa, čo nás budúci rok čaká. Samozrejme, že výlet prebehol bez akýchkoľvek komplikácií, žiadne drogy, alkohol a ani cigarety!!!

Bob a Bobek